

**Hoe betalen de kringen
al hun activiteiten?**

p. 26-27

**Wat als papa en mama
niet betalen?**

p. 22-23

SALDO ONTOEREIKEND

Het is allemaal zo slecht nog niet, hier in het beschutte en provinciale België. Zeker als student krijg je die dooddoener wel vaker onder de neus geduwd. Het moet gezegd - universitaire studies zijn in België, althans comparatief, spotgoedkoop. Het inschrijvingsgeld snuffelt schuchter eens aan de drempel van de duizend euro, en maakt dan weer rechtsomkeer. Wie net over de grens woont, dartelt terug het land in om toch maar te profiteren van de voordelige tarieven van onder andere de KU Leuven.

Misschien is de Belgische student zelfs iets te verwend. Waar in Nederland de student zonder pardon het diepe in gegooit wordt, en veelal overleeft door middel van leningen en bijverdiensten, leunt de gemiddelde KU Leuven-student nog steeds op de fondsen van papa en mama. Of dat erg is, laten we even in het midden.

Wel is het zo dat niet iedere student kan rekenen op een dergelijke lifeline. Wie zelf in zijn of haar levensonderhoud moet voorzien, staat er meteen wat moeilijker voor. Verderop in deze Veto getuigen enkele werkstudenten over de moeilijke combinatie tussen werk en studie. Daarnaast blijkt uit een enquête die we de afgelopen weken lieten circuleren dat net iets meer dan 10 procent van de gevraagde studenten het moet doen met minder dan 30 euro per week.

Dat zo'n financiële restrictie zijn weerslag heeft op je studie, hebben we aan den lijve mogen ondervinden. Met enkele redactieleden stelden we onszelf de uitdaging een week lang te overleven op een budget van maximum 25 euro. Ondanks enkele spitsvondige ingevingen, zoals de restjes van de Alma verzamelen en ter plaatse verorberen, bleek al snel dat dit geen evidentie is. Eentonige pastamaaltijden, stapels boterhammen met kaas en als klap op de vuurpijl noodgedwongen afgezegde avondjes uit - erg gezond of aangenaam was het toch allemaal niet, laat staan sociaal bevredigend. Moe, hongerig en cranky telden we af tot het einde van de week. Laat ons vooral niet naïef zijn - dat het elders duurder is, is geen argument om de oogkleppen op te zetten voor de dagelijkse worstelingen van studenten die slechts uit tien procent van het winkelasortiment kunnen kiezen. Dergelijke armoede is, in eender welke context, nefast voor de persoonlijke ontwikkeling. Ontdek jezelf, maar kijk eerst eens of je nog niet in het rood staat.

Zo zijn er helaas veel arme studenten. Te veel. Misschien zullen we het niet altijd weten, maar kijk - zo'n boterham met kaas instagram nu eenmaal niet zo makkelijk.

Tom Dinneweth is redactiesecretaris. Het editoriaal wordt gedragen door de volledige redactie.

INHOUD

- 3 Splinter: Gouden tijden voor Test-Aankoop
- 4 Deze rector wil je herexamens afpakken
- 6 Iedereen journalist: social media en de journalistiek
- 9 Party hard in Hong Kong
- 10 Een schop onder je thesiscont
- 11 Tijd voor diversiteit
- 12 Hunger for games: game development bij studenten
- 13 Cultip
- 14 Poëziepagina
- 15 Dagboek van een student: het vuur en de pissebed

DOSSIER GELD

- 19 Help, ik ben blut! Creatief aan geld raken
- 20 De millennial en zijn avocado's
- 21 Hoe gaat de student om met geld?
- 22 Wat als papa en mama niet betalen?
- 24 Opbrengsten marktgericht onderzoek verdubbeld sinds 2010
- 26 De kringen en hun centen

- 28 Navraag: Stephan Vanfleteren
- 30 KU Leugen

Splinter Gouden tijden voor Test-Aankoop

Van schandaal naar schandaal: door de toegenomen complexiteit van technologie en economie is onze greep op de zaken verzwakt.

door Vincent Cuypers

Wie het nieuws een beetje volgt, weet het. U en ik, hedendaagse, ontwikkelde en eventueel 'hippe' consumenten, worden voortdurend bij de neus genomen. Onze Facebookgegevens worden door schimmige bedrijfjes verkocht aan politici en adverteerders, onze vleesverwerkende bedrijven nemen geregeld een loopje met de voedselveiligheid, onze smartphone is afgesteld om zo snel mogelijk te verslijten, onze kleren worden gemaakt in mensonterende omstandigheden en onze Volkswagen blijkt meer Diesel uit te stoten dan hij officieel uitstoot. Voor Test-Aankoop zijn het gouden tijden.

Heel wat crisissen en schandalen van deze tijd schijnen het gevolg van één fenomeen: door enorme technologische ontwikkelingen en door de toegenomen complexiteit van economie en productieprocessen is het onmogelijk geworden voor ons - gewone mensen - om volledig te begrijpen hoe de zaken om ons heen werken en hoe ze gemaakt zijn. Zonder nadenken stappen we op een vliegtuig dat even later tien kilometer boven de aarde zweeft, maar begrijpen we hoe zo'n vliegtuig gemaakt wordt, en waarom het niet uit de lucht valt? Een levensstandaard als de onze vereist een quasi blind vertrouwen in technologie en economie. Hoewel veel ondernemers het echt goed menen, wordt dat vertrouwen echter al te vaak misbruikt door figuren die wel bepaalde kennis hebben, of aan de juiste touwtjes weten te trekken. En zij weten dat ze ver kunnen gaan: van Facebook, van vleeswaren en van dieselmotoren kunnen we toch niet afblijven. Het vlees is immers zwak.

Dat wij als individuele mens geen vat hebben op de technologieën en productieprocessen om ons heen, moet ons als universitaire gemeenschap bezighouden.

Dat wij als individuele mens geen vat hebben op de technologieën en productieprocessen om ons heen, moet ons als universitaire gemeenschap bezighouden. Als echte wetenschapper wil je immers van alles het hoe en het waarom kennen, niet alleen van je eigen vakgebied. De toegenomen complexiteit maakt van onze leefwereld een soort interface die we gebruiken zonder te weten wat er achter zit. Ik zie wel het scherm van mijn smartphone, maar niet de elektronica die erachter schuilgaat. Ik zie de website die op dat scherm verschijnt, maar niet het netwerk van servers en providers en het kluwen van aanbieders en adverteerders dat daarachter schuilgaat. Hetzelfde geldt voor wat we eten. Vroeger at men af en toe een dier van eigen grond. Nu legt een koe een enorme, vaak intercontinentale, weg af: tussen stal en steak bevindt zich een grote zwarte vlek van stappen die het dier doorlopen heeft en waar u en ik geen flauw benul van hebben.

Vertrouwen in technologie en productieprocessen is nodig. Alles begrijpen is een utopie en ontwikkelingen afschaffen is ook geen optie.

Toch is een kritische attitude wel degelijk belangrijk. De achterpoortjes-economie is nu eenmaal een feit. Lees dus maar die lijsten met privacyvoorwaarden voor je er mee akkoord gaat. Wie als consument serieus genomen wil worden, moet zich laten horen. Alleen, of met velen. Experts uit de academische wereld kunnen daarbij helpen. Daarnaast moet de overheid het als een kerntaak zien om dat vertrouwen mogelijk te maken. Juiste en echt afgedwongen regulering moet ervoor zorgen dat consumenten en ondernemers weten waaraan en waaraf. Al te vaak loopt de overheid achter de feiten aan, terwijl vertrouwen een voorwaarde sine qua non is voor het werken van de markt: alleen als er vertrouwen is, is kopen of verkopen aantrekkelijk. En dat is wat we willen.

Wat er ook van zij: geniet van de lente. Die is gratis, eenvoudig, en bedriegt nooit. 🍷

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Alma
STUDENTEN RESTAURANT

Alma Classic

Donderdag 26/04/2018

Veganistische Indische bloemkoolcurry met falafel

Alma 1, 2, 3, Gasthuisberg en Pauscollege

www.alma.be

Factcheck

Liever tien maand vakantie en twee maand studeren dan andersom, klinkt de leuze van de feestende student.

Nochtans vallen de cijfers over het uitstellen van examens naar de tweede zit relatief mee. Het gemiddeld aandeel van KU Leuven studenten dat minstens één examen uitstelt ligt universiteitsbreed op 19,5%. Voor alle opleidingsonderdelen samen komt dat op een gemiddelde van 2,7% die naar tweede zit worden uitgesteld. Hier moet bovendien bij worden opgemerkt dat uitgestelde examenkansen zelden “klassieke” examens zijn. In drie op de tien gevallen van uitgestelde “examens” gaat het om een thesis die pas in augustus wordt ingediend. Het laagste aandeel uitstellers is te vinden bij de bachelorstudenten. Minder duidelijk is of studenten zonder tweede examenkans ook sneller beginnen met studeren en hierdoor hun slaagkansen verhogen. Nu zouden volgens sommigen heel wat studenten wel deelnemen aan het examen in eerste zit, maar dit eerder beschouwen als een proefexamen. De cijfers uit het eindrapport spreken van een 68,5% slaagkans voor eerste zit, versus 87,8% voor enige zit. Maar het rapport nuanceert ook meteen dat het aantal vakken waarbij slecht één examenkans geldt, beperkt is. Deze uitzonderingen gaan doorgaans gepaard met permanente evaluatie, waarbij het feit dat er geen herexamens is bovendien de beoordeling van de prof positief kan beïnvloeden.

Deze rector wil je herexamens afpakken

door Nora Sleiderink / beeld: Universiteit van Vlaanderen (bewerkt)

De mogelijke herindeling van het academiejaar wil studieduurverlenging tegengaan. Tot spijt van menig student wordt het uithollen van de herexamens daar het grootste wapen toe.

Afgelopen jaren daalde het studierendement in het Vlaamse hoger onderwijs fors: waar tien jaar geleden nog 40% van de studenten hun bachelordiploma in de voorziene drie jaar behaalde, haalt nu nog geen een op de drie studenten op die tijd zijn bachelor. Aan de KU Leuven is die tendens niet anders. Een oud zeer, dat ook al lang naar een oplossing zoekt. Het studierendement moet terug naar omhoog en wordt zo de echte inzet van het dossier herindeling academiejaar.

Stand van zaken

Even recapituleren: hoe staat het met dat dossier? Momenteel staat er formeel nog niets vast. Het Gemeenschappelijk Bureau (de facto het hoogste beslissingsorgaan, red.) stemde eind vorig semester in met het eindrapport van de werkgroep die al twee jaar de herindeling van het academiejaar voor haar rekening nam. In dat rapport werden zes ‘werven’ voorgesteld, waaronder de late activering van studenten aanpakken en een grotere focus op de eerste examenkans en een evaluatie van het herkansingsbeleid. Met andere woorden: studenten stellen hun examens te vaak uit naar de tweede zit en dat zou het verlaagd studierendement op het einde van het jaar verklaren.

In het kader van het dossier zijn er nu drie werkgroepen opgericht. De belangrijkste werkgroep is die rond herkansingsbeleid, die daarom een proportioneel groter aantal vicedecanen Onderwijs in de samenstelling heeft. De werkgroepen stellen hun resultaten vervolgens voor aan de Onderwijsraad. Die laatste wordt verwacht op 26 juni een adviestekst over de kalender voor te leggen aan de Academische Raad (de iure het hoogste beslissingsorgaan, red.). Die vergadering zal bepalend zijn voor de toekomst van de academische kalender.

Herindeling als heilige graal

Concreet staat er nog geen nieuwe agenda

vast, maar er is van hogerop een duidelijke voorkeur voor een eerste semester dat begint te lopen vanaf 1 september, met examens in december en een ‘echte’ kerstvakantie. De huidige juni-examens worden opgeschoven naar mei. De tweede zit vindt plaats in juni en sluit zo dus quasi meteen aan op de examens van het tweede semester. Met andere woorden: zonder recuperatieperiode en met een veel kortere mogelijkheid tot blokken.

‘Een tweede zit is internationaal gezien een enorme rariteit’

Luc Sels, rector KU Leuven

De studentenvertegenwoordigers zijn misnoegd. De Studentenraad KU Leuven (Stura) pikt het immers niet dat het dossier, dat initieel als een onderwijskundig project werd aangeduid waarbij het bereiken van bepaalde pedagogische doelen (zoals het opkrikken van de slaagcijfers), nu onlosmakelijk wordt verbonden aan de organisatorische herindeling. Daarnaast menen ze dat het informeel vastleggen van een specifieke kalender boven hun hoofden heen is gebeurd.

Algemene vergadering

Op 2 maart kwam Luc Sels de studenten daarom op de algemene vergadering (AV) van Stura uitleg verschaffen over het dossier. Vooral de snelle opeenvolging van eerste en tweede zit is een heikel punt bij de studenten. Sels verdedigt dit door te stellen dat studenten te lang wachten met studeren of hun examens tout court uitstellen naar augustus. Wie dan door een inschattingsfout toch niet slaagt, moet vakken beginnen meenemen, wat dus zou leiden tot studieduurverlenging op het eind.

Een snellere herkansing zou volgens de rector eerlijker zijn. Grote tekorten kunnen misschien moeilijker worden opge-

haald en examens uitstellen lijkt passé, maar het huidige systeem benadeelt dan weer wie een acht of negen haalt. Net voor die laatste groep zien pedagogen heil in een herexamen kort na de eerste zit. Wie een toereerbaar cijfer haalt, heeft meer baat bij een herkansing die snel op de buis volgt, dan na een lange periode waarin de opgebouwde kennis verwaterd. Hier blijft echter de vraag hoe dit te rijmen valt met het feit dat er na de examens van het eerste semester geen herexamens zijn ingepland. Het voordeel van een snelle herkansing gaat niet op wat het eerste semester betreft. Bovendien betekent het dat deze verwaterde kennis niet kan worden heropgebouwd, aangezien er geen echte nieuwe blokperiode wordt ingelast voor de herexamens. Het statement dat studenten met een acht of een negen voordeel heeft bij de nieuwe kalender, is dus met een korrel zout te nemen.

Activerende activering

Tenzij er duidelijkheid komt over het verschil tussen ‘activering’ en ‘activerende werkvormen’ in het dossier. Momenteel worden de twee door elkaar gebruikt, wat een handige begripsverwarring tot gevolg heeft. Het eindrapport van de werkgroep herindeling academiejaar liegt er niet om: kalenders waarbij de herexamens de eerste zittijd meteen opvolgen, scoren automatisch hoger op activering. Bovendien stelde Sels op de AV dat ‘een tweede zit internationaal gezien een enorme rariteit is’. In Vlaanderen is dit echter een decretaal verankerd recht.

Maar hoe nefast is een dergelijke uitholling van de herexamens voor de student? Een factcheck leert alvast dat studenten hierdoor daadwerkelijk worden geactiveerd - althans als er ook gebruik wordt gemaakt van activerende werkvormen, zoals werkcolleges en papers. Voor het effect op klassieke examens, is het wachten op de resultaten van de werkgroep Herkansingsbeleid. 📌

'Je juge, donc je suis': de toekomst van het maatschappijdebat

Geen democratie zonder debat. Geen debat zonder forum – en vandaag de dag geen forum zonder media: meer dan ooit is onze samenleving er één van geschreven, opgenomen en gefilmde informatie. Welke rol hebben traditionele media in een digitale samenleving? Welke impact hebben nieuwe media? Hoe overleef je een informatiebombardement? En welke toekomst voor het Grote Maatschappelijk Gesprek? Allemaal vragen die ook voor de modale student belangrijk zijn. In vier artikels zoekt Veto het voor u uit. Deze week: de invloed van sociale media.

Iedereen journalist

Over nieuws en sociale media

door Vinsent Nollet, Vincent Cuyper & Sjaak Tromp Meesters
beeld: Tom Dinneweth

Sociale media: de ultieme democratisering van nieuws en debat. Droom? Of toch deceptie?

Ze zijn een medium voor debat, maar ook het voorwerp van debat: meer dan ooit worden sociale media gebruikt, meer dan ooit komen ze in opspraak. Facebook blijkt te manipuleren, Twitter leidt tot haat en fake news zet de toon. Gure tijden voor het publieke debat. Of toch niet? Wij vroegen het aan professor Michael Opgenhaffen, tentoonstellingsmaakster Marieke van Dam en Vlaams volksvertegenwoordiger Annick De Ridder, elk op hun eigen manier bezig met sociale media.

Sociale media en hun gevolgen

Sociale media worden gebruikt om met anderen te communiceren, om vakantiefoto's te delen, om allerlei spelletjes te spelen, maar ook voor nieuwsconsumptie en debat. Daardoor ontstaat echter de groeiende bezorgdheid dat dit ten koste gaat van de 'oude', traditionele media en zo van de kwaliteit van het publieke debat. Mensen zouden alleen nog maar communiceren met gelijkgezinden, en louter nieuws consumeren dat aansluit bij de eigen opvattingen. Kortom, verzuiling 2.0 staat voor de deur. Prof. Michael Opgenhaffen, verbonden

aan het Instituut voor Mediastudies, schetst echter een ander beeld. Als docent van het vak 'Sociale media' is hij op de hoogte van het onderzoek naar de mogelijk disruptieve effecten van sociale media. Omdat het om een dermate nieuw fenomeen gaat, is veel nog koffiedik kijken, maar toch probeert hij een aantal mythes te doorprikken.

'Ik vind het ook wel leuk om debatten aan te gaan over zaken die buiten mijn eigen domein vallen'

🐞 Annick De Ridder, N-VA

Te beginnen met het feit dat sociale media de traditionele media zouden bedreigen: 'Veel nieuws wordt tegenwoordig inderdaad geconsumeerd via Facebook en dergelijke meer. Maar als je kijkt welke artikelen daar worden gelezen, geliked en gedeeld? Dat blijven toch vooral die van De Standaard, HLN, De Morgen, die van The Guardian en die

van The New York Times. De klassieke media blijven dus wel de referentie.'

Ook de idee van de 'filterbubbel', waardoor mensen alleen nog met gelijkgestemden zouden communiceren omdat alleen berichten die bij je denkbeelden aansluiten je bereiken, moet worden genuanceerd. Hoewel er theoretische argumenten bestaan om van een filterbubbel te spreken, blijkt de praktijk weerbarstiger: nieuws wordt inderdaad meer op maat gesneden, omdat iedereen een persoonlijke feed heeft, maar er ontstaat dan weer veel diversiteit door 'incidentele nieuwsconsumptie': je ziet op je tijdlijn op Facebook of Twitter ook berichten verschijnen van bronnen, van actoren en van nieuwsmedia die je niet zelf bent beginnen te volgen. Doordat bepaalde artikels veel worden geliked en gedeeld krijgt iedereen die wel onder de ogen. De filterbubbel wordt dus wel eens doorprik.

Daarnaast zijn er ook andere filters die door sociale media worden omzeild. Dat zegt Marieke van Dam, medewerkster van de tentoonstelling Conn3ct, een project dat de opkomst van sociale media in verband brengt met de uitvinding van de

boekdrukkunst. 'Wie voor het tijdperk van de sociale media een artikel of een boek wilde publiceren, moest de goedkeuring krijgen van redactie of uitgeverij. Vandaag kan je ongefilterd je eigen, mogelijk controversiële mening uiten op het internet. Als ik nu een opiniestuk of een blogpost wil schrijven, of ergens op wil reageren, dan kan dat meteen zonder dat er die redactionele muur tussen zit.' In die zin is er dus wel degelijk een democratisering van het nieuws.

Campagne 2.0

Voor de politiek zijn sociale media een nieuwe realiteit. Maar ook een opportuniteit. 'Ik geloof echt in het nut van sociale media. Ik ben bij de politici één van de *believers*,' aldus Annick De Ridder, Vlaams volksvertegenwoordiger voor de N-VA, de partij die bekend staat om haar uitgekiende communicatie op sociale media. 'Vroeger had je een veel grotere afstand tussen jou als politicus en je kiezer. Communiceren ging via televisie en kranten, met heel af en toe een lezersbrief. Nu kan je voortdurend met de burger in contact treden.' Sociale media bieden politici dus een

nieuw platform om hun beleid en hun ideeën te verkopen. Daarnaast bieden ze ook een ruimte voor debat. 'Ik vind het ook wel leuk om debatten aan te gaan over zaken die buiten mijn eigen domein vallen. Ik ben bezig met mobiliteit en openbare werken, maar als iemand iets lanceert over staats Hervorming of over de federale begroting bijvoorbeeld, dan durf ik wel eens mijn mening te geven. Zo kan je iets bijdragen, en zo kan je soms zelfs door de muur van de reguliere media geraken.'

Iedereen journalist

De beperkingen van sociale media zijn volgens De Ridder gewoon een realiteit, geen echt probleem. 'Uiteraard zijn er beperkingen. Sociale media bieden niet altijd genoeg ruimte voor finesse en nuance, maar dat is ook nooit de bedoeling geweest van zoiets als Twitter. Twitter is gemaakt voor gemikte one-liners en korte boodschappen. Wie iets uitgebreiders wil neerpennen kan dat doen via Facebook, gewone websites of in kranten. Twitter heeft nooit de pretentie gehad om volledige diepgang te bieden. Je moet op Twitter niet het bijzonder

moelijke debat over euthanasie bij minderjarigen voeren bijvoorbeeld. Maar iedereen kan aan het debat op sociale media meedoen, niet enkel een kring van hoger opgeleiden. Al wordt er natuurlijk wel een minimum aan beleefdheid verwacht. Wie begint te schelden, die gaat eruit bij mij.'

Sociale media bieden de hedendaagse mens enorme mogelijkheden, en een groot deel van de maatschappij maakt er dagelijks gebruik van. Ofschoon ze de laatste tijd regelmatig onder kritiek staan, lijkt het eigenlijk allemaal nog wel mee te vallen. Misschien gaat het om kinderziektes die door de snelle opmars van sociale media nog niet weggevoerd zijn? Door die snelle opmars lijkt ook het privacybeleid nog te vaak achter de feiten aan te lopen: voor de overheid is er dus nog werk aan de winkel. Deel maar wat je delen wilt, tweet je mening over dit artikel, maar blij voorlopig ook nog maar op je hoede. Je bent immers wat je tweet. 📱

20/3 - De media: bewakers van het maatschappelijk debat?
17/4 - Iedereen journalist? De invloed van sociale media
1/5 - Overleven in opinieland? Een praktische gids
15/5 - De toekomst van het maatschappelijk debat

VERSTERK DE STUDENTENSTEM

KOM BIJ STURA

MANDATEN-DINER

24 april 2018

Start: 18u

Einde: 22u

's meiersstraat 5, 3000 Leuven

www.kombij.stura.be

 studentenraad KU Leuven

STUDENTENRAAD
KU LEUVEN

MY FOREIGN AFFAIR

PARTY HARD IN HONGKONG

door Michelle Van den Broeck

Alexandra Maene ging tijdens haar bachelor in de Taal- en Letterkunde naar Hongkong. Het werd een van de grootste avonturen van haar leven: veel reizen, veel feesten, maar ook een streepje cultuur.

Wat heeft je overtuigd om voor Hongkong te kiezen?

Ik wou eigenlijk gewoon de verste bestemming mogelijk. Bovendien wist ik dat de kans klein was dat ik ooit nog de kans zou krijgen om vier maanden in Hongkong te wonen. Ik had dan ook geen verwachtingen voor ik vertrok. Meer nog, ik wist totaal niet waar ik aan begon (*lacht*). Ik had ook nul opzoekingswerk verricht, en was dus helemaal van de kaart toen ik daar toekwam. Maar de stad heeft al mijn stoutste verwachtingen overtroffen. Chaotisch, levend, verrassend, alles was fantastisch gewoon. Hongkong is echt het Aziatische New York als je een vergelijking zou moeten maken. Bovendien is het ook heel erg groen daar. Iedereen denkt altijd aan skyscrapers maar eens je de stad uit bent, is het enkel jungle en de bergen.

Had je het moeilijk om je aan te passen?

Het waren vooral kleine dingen die me het meeste stoorden. Er waren geen tampons! Of ja ze waren er wel, maar ik heb wel vijf winkels moeten afgaan om er te vinden. Blijkbaar is dat daar niet zo populair. Ook het vlees bijvoorbeeld wordt daar gewoon in stukjes gekleefd en zo direct in je soep gegooid, met alle botten en vet er nog aan. Dus moest je altijd opletten tijdens het eten om niet ineens te stikken in een botje. En ja in de winkel moest ik ook altijd opletten dat ik geen zonnecrème kocht met witmakend effect, want ja dat is daar ook populair (en ongezond) maar dat zou dus een afschuwelijk effect gehad hebben op

mijn bleke huid. Verder had ik het ook wel lastig met de vochtigheidsgraad van 80%. Het leek wel een serre daar. De eerste weken moest ik 3-4 keer per dag douchen, ik kon het amper aan (*lacht*).

'Er waren geen tampons! Blijkbaar is dat daar niet zo populair.'

 Alexandra Maene

Kon je in Hongkong ook een interessant vakkenpakket opnemen? In hoeverre verschilt het onderwijssysteem daar van het onze?

Het vakkenpakket beviel me helemaal. De leerkrachten aan de letterenfaculteit kwamen uit de hele wereld. Ik heb een vak over Aziatisch-Amerikaanse literatuur gevolgd, en eentje over Chinese cinema (gegeven door een Belgische professor). Je had ook veel meer gerichte vakken zoals 'politiek in de literatuur'. Heel leerrijk. Het onderwijssysteem is zoals dat van de Britten, met een puntenschaal van A tot F en kleine groepen van maximum 30 studenten per les. Daarnaast waren er ook practica met z'n tien waar je presentaties moest geven en de teksten in detail kon bespreken.

En het nachtleven? Hoe beviel je dat?

Ik heb wel wat teveel gefeest, ja. Dat geef ik toe (*lacht*). Het nachtleven was daar

enorm bruisend. Er waren ook erg veel internationals. Hongkongers gaan zelf niet zo vaak uit. Dat wordt daar niet echt bestempeld als iets goeds. Ze drinken ook amper. Maar er zijn daar twee wijken waar het feesten tot in de vroege uurtjes door gaat. Een aanrader!

Welk gebruik uit Hongkong zou je graag invoeren in België?

Ladies night! Gratis drank voor de meisjes één avond per week. Maar eigenlijk is dat een misschien wat seksistisch. Als ik echt iets moest kiezen, dan ga ik voor de eetstalletjes die 24 uur op 24 open zijn. Beste noedels ooit! Of het feit dat je daar gewoon voor de nachtwinkel kunt feesten. Die zijn ook de hele nacht open en worden daar echt als een soort van bar beschouwd. Iedereen koopt een drankje en gaat ervoor zitten en praten en dansen. Ze hebben ook hun eigen muziek, ja.

En welk Belgisch element zou je graag implementeren in Hongkong?

Waarschijnlijk iets meer respect voor voetgangers dan. Elke keer dat je te voet gaat daar, is het levensgevaarlijk.

Als je opnieuw op Erasmus zou mogen gaan, wat zou je dan anders doen?

Ik zou iets minder feesten, en iets meer cultuur opsnuiven. En ik zou nog meer hangen met de *locals*.

Een schop onder je thesiskont

In 1977 schreef Umberto Eco het boekje 'How to write a thesis', een handleiding die vandaag niet aan relevantie ingeboet lijkt te hebben.

tekst en beeld: Rani Goelen

Een alom gekend beeld in Leuven: jachtig naar de bib wandelende student, ogen schichtig, koffievlekken op de kleren en een wolk van existentiële twijfels boven het hoofd. Jawel, het tweede semester is halfweg en het thesis-seizoen voor uitstellers is aan-gebroken.

Afgaand op wat Eco in zijn *How to Write a Thesis* schreef, verschilt de huidige Leuvense thesisstudent niet veel van zijn dertig jaar oudere Italiaanse variant. Doorheen het boek blijkt: de technologie mag dan veranderen, het proces blijft hetzelfde. Pijnlijk, maar indien juist ondernomen ook erg belonend. Het Italië van 1977 was vol verandering: politiek terrorisme en stakingen zorgden voor opschudding in wat de 'loden jaren' genoemd worden. Het is ook de periode waarin onderwijs niet meer exclusief voor de rijke elite voorbehouden was. Eco looft deze democratisering, maar zag er ook de gevaren van in. Professoren konden niet langer van dag tot dag hun studenten opvolgen, kenden zelfs vaak hun namen niet. Voor het schrijven van hun thesis zijn veel studenten dus op zichzelf aangewezen. Het is tot deze groep dat Eco zich richt.

Hij heeft slechts één voorwaarde: het doel van je schrijfproces moet intellectuele bevrediging zijn. Niet een diploma, en al zeker niet het vinden van een goede job. Als dat je redenen zijn, kan je nog het best van al iemand betalen om het schrijfwerk voor jou te doen. Plagiëren is ook een valide optie, zolang je maar snugger genoeg bent om niet gepakt te worden. Een tikje extreem misschien maar hey, de man is een genie, toch?

Schrijf een thesis die je kan schrijven

Dat je enthousiast bent bij het kiezen van je onderwerp is fantastisch. Al je dromen en ambities in dit ene schrijfwerk willen prop-pen is daarentegen een minder goed idee. Eco benadrukt hoe belangrijk het is een afgebakend onderwerp te kiezen dat je dan op rigoureuze wijze uitwerkt. Je schrijft je thesis namelijk niet om de academische wereld op haar grondvesten te doen daveren, wel om de vaardigheden onder de knie te krijgen die bij je opleiding horen. Het is de bedoeling dat je

een expert bent in het kleine onderzoeksveld van je thesis. Een bijkomend voordeel is dat zo'n verregaande specialisatie het moeilijker maakt voor je nalезers om hia-ten op te sporen. Hoe breder je thema, hoe groter de kans dat je essentiële namen en theorieën nalaat op te nemen.

Plagiëren is ook een valide optie, zolang je maar snugger genoeg bent om niet gepakt te worden

Hoe rigoureuze is rigoureuze? Vrij tot zeer blijkbaar, aan een thesis moet volgens Eco minstens zes maanden en maximum drie jaar geschreven worden. Toegegeven, hij moest het doen met een ouderwetse typemachine, maar het vooruitzicht van drie jaar thesissen is moeilijk aangenaam te noemen. Het grootste deel van die tijd hoor je te spenderen aan jezelf in te lezen in het onderwerp. Om het lezen van boeken en artikels geraak je jammer genoeg niet heen. Niet-aflatende stamina ontwikkelen om grote hoeveelheden literatuur te consumeren is de boodschap.

Uitstelgedrag en organisatie

Voor de uitstellers onder ons krijgen een duwtje in de rug. Een misvatting bij studenten is dat de 'eerste keer de goede moet zijn'. Begin met schrijven, leef je uit, maak fouten, en spendeer dan drie maanden aan het herschrijven van die eerste draconische versie. Dat beginnen het moeilijkste is, beseft Eco maar al te goed. Ondanks zijn liefde voor het woord adviseert hij niet in het wilde weg boeken van voor naar achter door te ploeteren, maar de bibliografieën van een aantal interessante titels naast elkaar te leggen en van daaruit te selecteren.

Ook dat moet je op een gestructureerde manier aanpakken. Een groot deel van het boek is gewijd aan de organisatie van ver-gaarde informatie. Zo raadt hij aan biblio-

grafische referenties, quotes en ideeën bij te houden op afzonderlijke indexkaartjes. Je kan dat natuurlijk ook gewoon doen in verschillende files op je computer, maar er is iets te zeggen voor de romantiek van een doos vol handgeschreven nota's.

Inhoudelijk legt Eco weinig restricties op. Voor zijn part stel je dat Dante's schrijfsels tenenkrommend slecht zijn, zolang je het maar diepgaand kan beargumenteren. Tegen één regel mag je niet zondigen: quote nooit of te nimmer een indirecte bron als-of je het origineel hebt gelezen, dat is niet professioneel. Daarnaast raadt hij ook aan literatuur altijd in haar originele taal te lezen, en in ieder literatuuroverzicht terug te grijpen naar klassieke werken, indien mogelijk teruggaand tot de oudheid. Intellectuele bevrediging, je moet er wat voor over hebben.

Activistisch thesissen: hoe doe je dat?

Je thesis gebruiken als onderdeel van je activisme, menig weldoener droomt ervan. Eco beseft misschien dat hij zich op glad ijs begeeft, hij raadt het noch af, noch aan. Wel benadrukt hij dat directe sociale ervaringen moeilijker zijn te analyseren op methodologisch vlak. De kans bestaat namelijk dat je je eigen methodologie zal moeten verzinnen, wat in veel gevallen een oppervlakkig en rommelig onderzoek tot resultaat heeft. De truc zit erin een politiek beladen onderwerp te benaderen op wetenschappelijke wijze. Als je daarin slaagt, schrijf je misschien wel een thesis die verder reist dan het bureau van je promotor, wie weet.

Tot slot heeft Umberto nog één gouden tip voor je: wees bescheiden. Als mensen niet begrijpen wat je schrijft, ga er dan niet vanuit dat het te moeilijk is voor hen maar herformuleer je argument. Bescheidenheid is een mooie eigenschap, academische bescheidenheid is een essentieel onderdeel van een goede thesis. 📖

How to write a thesis van Umberto Eco is te raadplegen in de Universiteitsbibliotheek: Grote Leeszaal - 655

Salam is student marketing. Op zijn 22ste vluchtte hij uit Syrië. Tot tweemaal toe waagde hij zich aan de gevaarlijke tocht naar Europa. Ondertussen woont hij al drie jaar in België.

Toen er drie agenten voor zijn deur stonden, beseft Salam dat hij maar twee keuzes had: 'Tegen zijn principes van een geweldloze wereld ingaan of vluchten.' Hoewel hij wist dat de tocht naar Europa niet zonder gevaar was, vertrok hij.

Onderweg werd Salam meerdere malen opgepakt, vernederd door de lokale politie en spendeerde hij een maand in de gevangenis. 'In een rubberbootje vertrokken we met 40 vluchtelingen. Ik hoor nog steeds de kinderen schreeuwen in de nacht.'

'Ik geloof in het lot, mijn leven kende soms rare wendingen.' In de week dat ik ging vertrekken naar Europa werd ik opgepakt. De moed zonk me in de schoenen, ik was zo close. Donderdag stond ik voor de rechtbank om mijn identiteit en rechten als mens te verdedigen en werd ik vrijgesproken. De volgende dag zat ik voor de eerste keer op het vliegtuig richting Europa. Ik heb doodsangsten uitgestaan tot ik de motor van het vliegtuig hoorde starten.'

'Ik word soms badend in het zweet wakker. Dan neem ik mijn bed vast, raak ik de grond aan en fluister ik tegen mijzelf dat ik in België ben, dat ik veilig ben. Momenteel ben ik vooral op zoek naar rust. Waar ik mijzelf over enkele jaren zie? Bestemming onbekend (lacht)!'

Gouden thesis-tips:

1. Streef intellectuele bevrediging na. Als je gewoon een diploma wil om geld te verdienen, betaal dan iemand om het werk voor jou te doen.
2. Schrijf een thesis die je kan schrijven: kies een afgebakend onderwerp en werk dit rigoureuze uit.
3. Wees bescheiden. Als je professor niet begrijpt wat je schrijft, herformuleer het.
4. Werk gestructureerd: maak gebruik van een bibliografische index.
5. Quote nooit een indirecte bron alsof je het origineel gelezen hebt.

door Hanne Tollenaere & Bavo Nys

**16 tot 18 april, 08:30-20:00, Donorcentrum Gasthuisberg
Bloedserius goes Plasma 2!**

Naast de gekende Bloedseriusweek waarvan de meest recente editie enkele weken geleden nog plaatsvond, organiseert Bloedserius Leuven nu voor de tweede keer een driedaagse Plasmaweek. Heb je al eens eerder bloed gedoneerd? Dan kan je nu plasma komen geven in het Donorcentrum op Gasthuisberg, en ga je als dank met een fijne goodiebagg naar huis! Meer info en inschrijven via de facebookpagina van Bloedserius Leuven.

**Woensdag 18 april, 19:00, OPEK
BK Slam Poetry: Leuvense voorronde**

Als je houdt van de rust van poëzie en de pit van rap zit je hier goed. Dichters zullen hier individueel of per twee hun teksten voordragen op een eigen ritme. In deze voorronde zullen de deelnemers strijden om een plaats in de finale en een kans om zo Belgisch kampioen te worden. Als kers op de taart mag de winnaar van de finale België vertegenwoordigen op het EK Slam Poetry in Boedapest. Voor meer info kan je terecht op de facebookpagina van Urban Woorden en de eventpagina.

**Woensdag 18 april, 15:00, Universitair Sportcentrum
Survival of the Student**

Maak je klaar voor deze jaarlijkse sportieve uitdaging! Op woensdag 18 april gaat alweer de Survival of the Student door. In dit hindernissenparcours zal je vriend en vijand zien zwoegen en zweeten om de volle zes en halve kilometer te doorploegen. Vrijwilligers van LOKO en Apolloon zullen klaarstaan om op allerlei manieren je vooruitgang te vertragen tot je uiteindelijk vermoeid aankomt bij de finish. Proficiat! Je hebt het gehaald! Place to be: Sportkot te Leuven. Vergeet wel zeker niet in te schrijven op voorhand.

Op bezoek bij de studenten GAME DEVELOPMENT

Een honger naar games

door Benno Debals / beeld: Gianluca Sorrentino

Is het Call of Duty, Mario Kart of Tetris: elke student heeft wel al eens een of andere videogame gespeeld. Maar wie maakt die games eigenlijk en hoe ziet die opleiding eruit?

Velen herkennen zich waarschijnlijk in de volgende gedachtengang bij het zoeken naar een studierichting aan het einde van het middelbaar: 'Ik game wel graag en ben daar nog goed in. Misschien moet ik maar een game-opleiding volgen?' Weinigen maken die gedachtesprong echter concreet. Nochtans zijn er in België bekende gamescholen, zoals C-Mine of Howest, waarbij die laatste zelfs gezien wordt als een van de beste gamescholen ter wereld. Maar hoe ziet zo'n opleiding er nu eigenlijk uit? Veerle Van der Sluys, vice-decaan onderzoek LUCA (waartoe campus C-Mine behoort), duidt op de veelzijdigheid van de opleiding Game Design: 'In C-Mine gaat men met alle aspecten van een gamevoeling creëren. Ze kunnen programmeren, schetsen, 3D-modelleren, ontwerpen en tot prototypeniveau uitwerken. Het gaat ook vooral om het kunnen vertellen van een bepaalde context of vraagstelling naar een game.'

Aan de Howest wordt een ander profiel gecreëerd. De opleiding Digital Arts & Entertainment (DAE) focust zich eerder op het profiel van een technical artist. Thomas Goussaert, coördinator van de major game development van DAE, licht dat profiel toe: 'In de gamewereld zijn er twee distincte groepen: programmeurs en artists. Er is nood aan een profiel dat ergens in het midden staat. Een programmeur die weet hoe de art design werkt en omgekeerd. Dat is wat wij met onze studenten

meegeven en die wendbaarheid van de studenten zorgt ervoor dat ze goed aangeschreven staan in de markt.' Die brede kennis van game developers zorgt ervoor dat de Howest zo'n internationale faam heeft verworven.

Paper prototype

De weg van idee tot finalisatie is natuurlijk niet eenvoudig. Aan C-Mine krijgen studenten mee dat ze moeten werken op basis van een *design by subtraction*. Ex-student Gianluca Sorrentino verduidelijkt die term: 'Het beste is om te beginnen met een sterk basisconcept. Je moet zo vroeg mogelijk met zo weinig mogelijk technische componenten je gameplay kunnen testen, meestal gebeurt dit op papier en wat dobbelstenen aan de hand van een *paper prototype*.

Zo probeer je te achterhalen of mensen de juiste ervaring krijgen in het spelen van het spel.' Het is dus de bedoeling dat het spel letterlijk op papier al kan werken voor het wordt geïmplementeerd.

Naast games die puur gericht zijn op entertainment, bestaan er een hoop andere games met bredere doeleinden. Studenten Lisa Janssens, Sander Verdickt en eerder genoemde Sorrentino bouwden bijvoorbeeld games rond depressie, het coming out verhaal van een LGBTQ-karakter of een game die het narratief van graphic novels probeerde te koppelen aan spelbelevens. De boodschap die een game

meedraagt is dus echt belangrijk. De studenten zien games dan ook als ultiem medium tussen interactiviteit en beleving, de gulden middenweg tussen film en realiteit.

'De gamemarkt is nog altijd de grootste entertainmentsector, groter dan films en muziek samen'

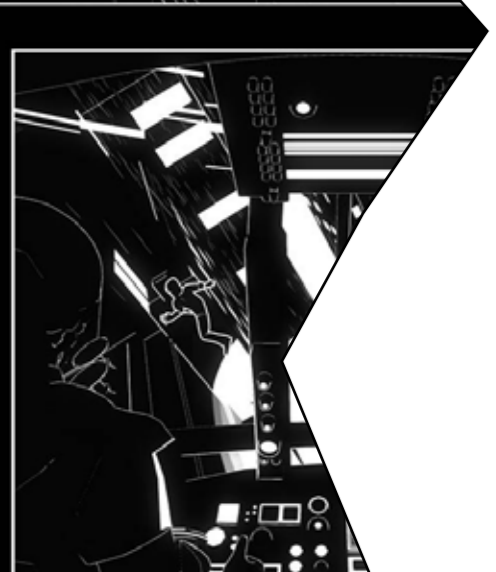
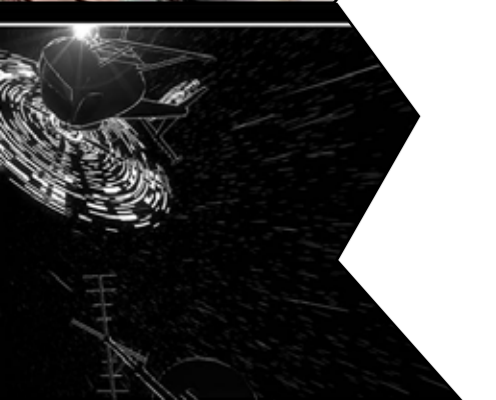
Thomas Goussaert, coördinator Game Development Howest

Naast die narratieve focus worden games ook ontwikkeld met brede maatschappelijke doeleinden. Zowel in Howest als in C-Mine worden verschillende onderzoeksgroepen ingeschakeld om educatieve content te creëren of games met maatschappelijke toepassingen. Sorrentino werkt nu zelf in een bedrijf waar advert-games worden ontwikkeld, die mensen in contact brengen met bepaalde merken. Van der Sluys duidt op nog enkele andere projecten die rond serious games draaien, games die ontwikkeld zijn met een serieus doeleinde. Zo is er bijvoorbeeld een project rond VR-gaming dat mensen moet helpen met revalidatie bij fysieke

ongevallen. Anderen hebben dan weer ideeën om mensen met autisme te helpen via spelsimulaties.

Die brede toepassingen en brede opleidingen zorgen ervoor dat werkgelegenheid niet meteen een probleem vormt. Studenten kunnen aan de slag in gamestudio's, al dan niet zelfstandig, kunnen in de filmindustrie terecht komen, communicatiebureau's... Janssens duidt natuurlijk wel op het belang van het bouwen van een portfolio en connecties leggen, maar volgens Goussaert ziet de sector er positief uit en is de toekomst rooskleurig: 'De politiek begint ook aardig mee te spelen. Sven Gatz is onlangs naar een gameconventie geweest en het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) begint ook games te sponsoren. Daarbij blijft het feit dat de gamemarkt nog altijd de grootste entertainmentsector is, groter dan films en muziek samen.'

Ook qua genderrepresentatie is er een positieve evolutie op te merken, in een industrie die jarenlang door mannen werd beheerst. Waar er tien jaar geleden slechts enkele vrouwen de opleiding DAE volgden, is de verdeling nu al ongeveer 50-50. Ook in Game Design vindt Janssens dat er een positieve trend te zien is. Vrouwen doen het over het algemeen zelfs beter dan de mannen en de aantallen zijn ook richting een evenwicht aan het verschuiven. All is well in de gamewereld. 📺

Zaterdag 21 april, 12:00-23:00, Stadhuis
Drink & Draw EXPO

Op dit gezellig evenement worden er verschillende workshops gegeven rond tekenen, met een drankje in de hand. Zowel beginners als gevorderden zullen hun gading vinden en kunnen zelf ook tonen wat ze hebben getekend. Deze keer handelen de workshops over modeltekenen waarbij ook een live model aanwezig is. Iedereen welkom zonder inschrijven, met meer info op de facebookpagina van Drink & Draw.

Woensdag 25 april, 20:30, Pieter De Somer Aula
Derby: Preparee VS Kaaswol

Leuvense improvisatiegroep Preparee gaat de strijd aan met Nederlandse improgroep Kaaswol. Met suggesties en aanwijzingen van het publiek gaan zij aan de slag om leuke, droevige, hilarische en angstige scènes te brengen op het moment zelf. Schreeuw gerust mee, doe eens gek, het kan allemaal bij improvisatietheater. Meer info over tickets op de facebookpagina of website van Preparee.

Vrijdag 27 april, 18:00, STELPLAATS en Het Depot
Lokale helden

Op vrijdag 27 april organiseert Poppunt voor de derde keer Lokale Helden. Over heel Vlaanderen speelt lokaal talent die dag, en zo ook in Leuven. In STELPLAATS kan je genieten van de tonen van zes strafte Leuvense bands die het beste van zichzelf geven. Hier staat onder andere She Bad, winnaar van de juryprijs van de Interfacultaire Rockrally, op het podium. Na deze optredens is het tijd voor een afterparty in Het Depot, waar Outlandish Family voor je klaarstaat.

Eens Dichter Bij: Mustafa Kör

tekst: Margot Delaet
 beeld: Daphne de Roo

Mustafa Kör is dichter, vader, immigrant, romancier, activist en groot bewonderaar van Leonard Nolens. Hij koos diens gedicht 'Vermoeidheid'.

Als wij, de grote mensen, moe zijn
 Van het praten met elkaar,
 Als wij moe zijn van het slapen
 Met elkaar, het wandelen
 En handeldrijven met elkaar,
 Het tafelen en oorlogvoeren

Met elkaar, als wij zo moe zijn
 Van elkaar, van het elkaren
 Van elkaar, dan zetten wij de kat
 Op onze schouder, gaan de tuin in
 En zoeken de kinderstemmen achter
 De hoge hagen en in de boomhut.

En zwijgend leggen wij onze vermoeidheid
 In het gras, en de jaren die zwaar
 En donker sliepen in de zoom
 Van onze jas ontbloten zich daarboven
 In een jongenskeel en dansen op
 En neer in een vochtige meisjesmond

Als wij, de grote mensen, moe zijn
 Van het praten,
 Van het praten,
 Van het praten met elkaar,
 Gaan wij de tuin in en verzwijgen ons
 In de kat, in het gras, in het kind.

Mustafa Kör, ook wel eens 'de moderne Nazim Hikmet van Vlaanderen' genoemd, bracht op 22 maart tijdens het Landjuweel nog een gevulde Vesalius Aula tot bezieling met zijn gedichten. Mustafa, die op zijn derde vanuit Turkije naar Europa emigreerde, beweert dat poëzie altijd al in hem huisde. Toch begon hij pas te schrijven rond zijn dertigste: na een auto-ongeluk dat de onderste helft van zijn lichaam verlamde, nam hij uiteindelijk de pen op. In zijn debuutbundel 'Ben jij liefde' laat hij de tijd door zijn vingers glippen en verhaalt zijn eigen leven. Hij vertelt over de jaren in Anatolië, spreekt over het verlies van zijn broer, schildert hoe het is om voor het eerst een meisje te beminnen en schetst zijn moeder in drie regels. Na wat aandringen kunnen we hem zijn favoriete gedicht ontfutselen. 'Ik vind het altijd een beetje oneerbiedig om uit een heel oeuvre één gedicht te kiezen en te zeggen: dit is het beste'. Omdat het vroeger in postervorm boven het bed van zijn jongenskamer prijkte, kiest hij uiteindelijk voor 'Vermoeidheid' van Leonard Nolens. 'Nolens is een groot dichter, slaat de spijker op de kop en na al die jaren aan de top van zijn kunnen, zit er nog steeds geen sleet op'. Het gedicht is vooral herkenbaar voor Mustafa: 'Als wij, de grote mensen, moe zijn, dan staren we door ramen, zoeken we de kinderstemmen in de haag, zoeken we die onschuld en infantiele verwondering'.

Het vuur en de pissebed

Dagboek van een student

door Daan Pohlman
 beeld: Josje Kerkhoven

Verborgen in een holte. Daar zat ie dan, de pissebed die dacht aan de vlammen van mijn smeulende haarvuur te ontkomen.

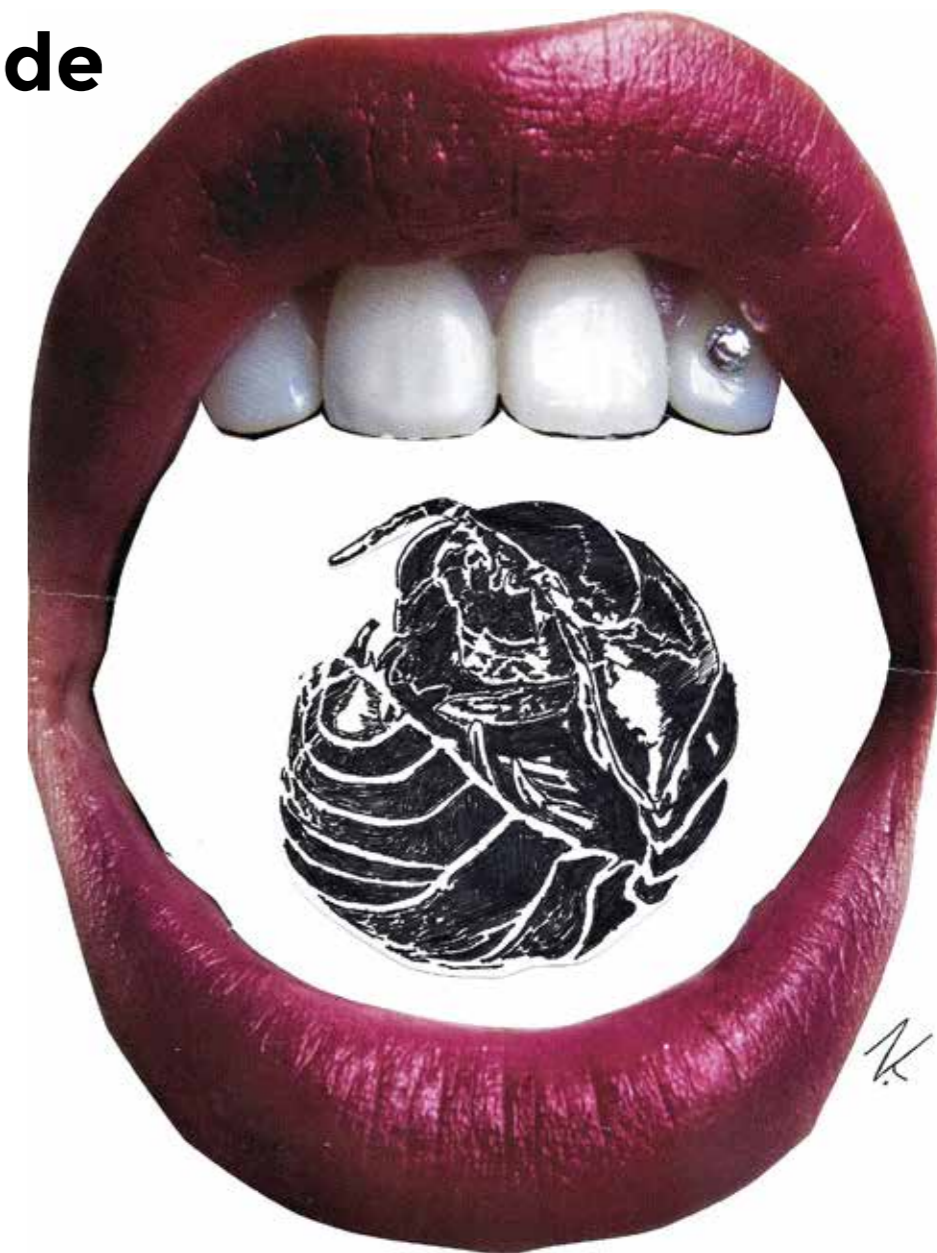
Bevangen door rook en hitte krulde het nietige insect zich op tot al zijn lichaams-sappen begonnen te koken. Een 'Piiii-ieuw'-geluidje gaf aan dat zijn crematie voltooid was. Tof hoor, zo'n open haard op kot.

Lillian lag opgekruld in mijn bed. Haar lichaam gloeide als een kooltje. Vurig de liefde bedrijven kan een tener vrouwenlichaam tekenen. Jean de la Fontaine zou er een mooie fabel over geschreven kunnen hebben: 'Het vuur en de pissebed'. Laat je niet bevangen door vurige liefde. Ze laat je enkel in zak en as achter. Hoewel, toch even mooi een rebound girl gevonden voor Laura.

Teder laat ik de deur achter mij in het slot vallen. Gesprekken over gevoelens laat ik liever over aan mannen in gele zwembroek en praatzieke vrouwen uit Blind Getrouwd. Rond de middag zullen zonnestrallen over mijn balkon glippen en stiekem in haar ogen prikken. Jammer dat ik er niet zal zijn als die grote ree-ogen voorzichtig rondturen in het donkere hol dat mijn kot is.

Als een echte pedaalridder chargeer ik met mijn fiets door groepjes studenten, sacochen en buidels vol codexen moeten wijken voor mijn ratelend gevaarte richting Centrale bib. Ik heb er zin in, onder toezien oog van Kardinaal Mercier tokkel ik tot in de vooravond aan het langverwachte vervolg van mijn thesis. Wat een zaadlozing niet kan teweegbrengen voor iemands academische carrière. Lillian vindt het allemaal prima. Onze verstandhouding is uitgemond in een stilzwijgend seksueel pact.

Ons leven overdag ging van een ongecon-

troleerde stroom naar een strak uitgegraven kanaal, zoals dat tussen Charleroi en Brussel... maar dan helemaal anders. Geen rafts en helmen voor moest je kopje onder gaan bij de stroomversnelling die het leven soms in petto heeft, eerder lange maalboten die langs de oever getrokken worden door sterke Brabantse trekbaarden. Wij zijn een koppel verdomd goede trekpaarden.

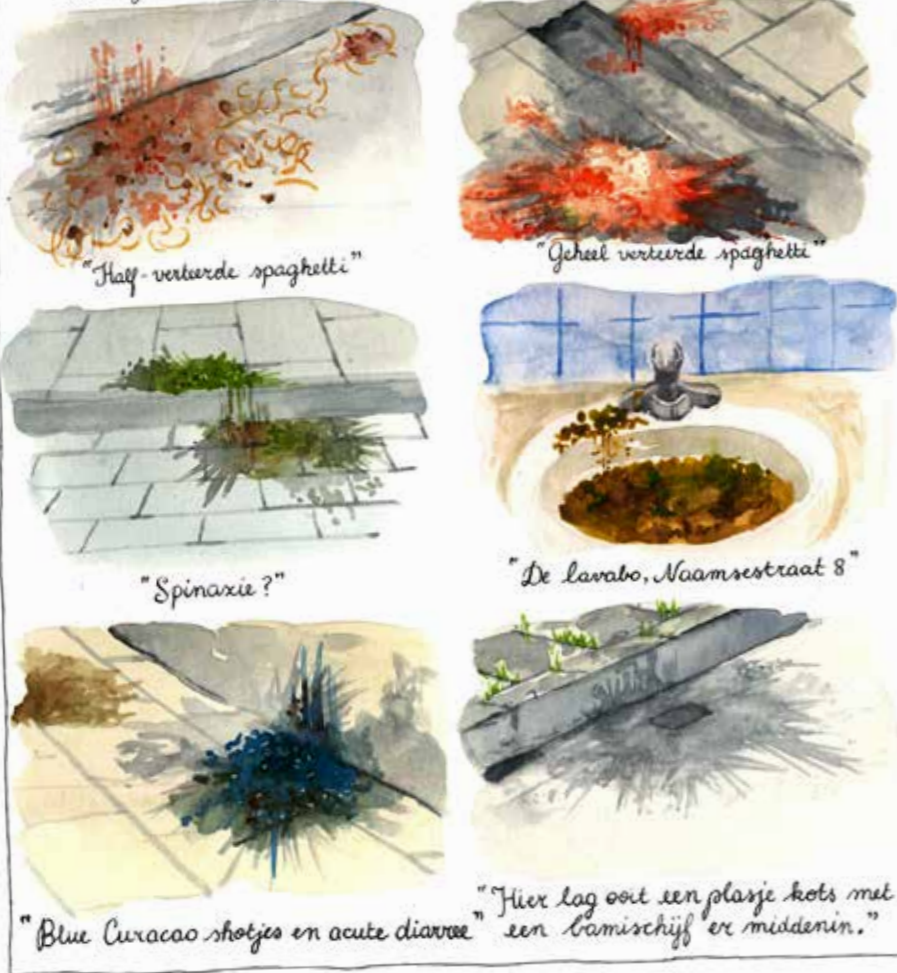
Wat ons leven na het ondergaan van de zon betreft, kan ik de vergelijking nog wel even doortrekken. Het is echt geen moeite. Signalen en seinen worden uitgewisseld. Ik manoeuvreer me tussen haar dijbenen, twee verzande oevers begeleiden me tot aan een massieve sluispoort in de verte. De geur van algen en kikkerdril blijft kleven aan mijn neusharen. Eenmaal haar libido op peil is, kan ik heel gestaag met mijn gevaarte haar sluisje in. Water klettert langs de zijkant. Armen en

benen doen dienst als meertouwen die alles in goede banen moeten leiden.

Zolang ik maar s'ochtends de deur teder achter mij blijf sluiten en productief bezig ben met mijn thesis, kan zij voor de rest van de dag haar verplichtingen vervullen. Van chaos naar structuur in een kleine week tijd, meer niet. We hadden beide nood aan een verstandhouding waar basisbehoeften met regelmaat vervuld werden. Een kleine kus in het kuiltje van haar mondhoek bij het opstaan, een hoofd dat zich op mijn schouder legt als ik mijn mails nog aan het nalezen ben, naar de winkel gaan met de gedachte om voor 2 personen te koken. Ik investeer energie in een ander om het dan dubbel terug te krijgen.

Met z'n tweeën konden we opeens een stuk beter de wereld aan.

Kotsplekken op de Naamsstraat, een bloemlezing

BEELDREEKS DOOR ANNEKA ROBEYNS, GUILLAUME DEPRez, JOSJE KERKHOVEN EN THOMAS WINTERS

Zin om ook wat te tekenen voor veto? Mail dan naar guillaume@veto.be, of kom op vrijdag om 16u naar onze open vergadering in de 's Meiersstraat 5!

De millennial: feit of fictie?

Wie het woord 'millennial' voor de eerste keer in de mond nam, is niet duidelijk. Een naam die blijft terugkomen, is Simon Sinek. Sinek is een Brits-Amerikaanse auteur van verschillende boeken rond leiderschap, visie en motivatie. Uit een van zijn uitspraken kwam de beknopte definitie voort dat millennials bestaat uit de generatie die geboren is tussen 1984 en 2000. Anderzijds wordt doorgaans wel benadrukt dat de 'millennial' minder te koppelen is aan geboortjaar, dan wel aan een levenshouding. De uitspraken van Sinek over millennials zijn vooral positief, maar benadrukken ook het verschil met vorige generaties. Na de uitspraken van Sinek volgden echter ook snel de kritieken op de millennial, die verwend zou zijn, een moederskindje, en moeilijk handelbaar op de werkvloer.

De millennial en zijn avocado's

Is onze generatie verwend?

door lanthe Cooreman / beeld: Daphne de Roo

De millennial is aan het opgroeien. En daarvoor zijn boterhammen met choco en een plens in het gezicht niet meer genoeg. Zijn we verwend? Het bestedingsgedrag van de millennial onder de loep genomen.

Slaatjes met avocado, een smartphone voor het gemak, een Macbook voor Netflix: de millennial blijft comfortabel wat langer bij mama en papa wonen, spreidt zijn studies over een zevental jaar en snapt niet waarom zijn werkgever moeilijk doet over die paar dagen Werchter.

Volgens Joeri Van den Bergh, marketingconsultant en zelfverklaard next-genexpert, hebben millennials geen gebrek aan zelfvertrouwen. Hun doelen willen ze bereiken op hun eigen voorwaarden. Een job moet prikkelend zijn, maar mag niet in de weg staan van vrije tijd en vrienden. Van den Bergh: 'De millennial wil alles combineren, en gelooft ook dat dat kan. De millennial-generatie heeft gezien wat stress kan doen met mensen, en neemt zich voor om het anders aan te pakken. Efficiënter, met meer oog voor het nu.'

Herkenbaar of onzin? Hoewel het woord steeds vaker in de mond wordt genomen door journalisten, politici en consultants, heerst radiostilte in academische kringen. Hier wordt de millennial niet gezien als een jongeling van rond de twintig, maar een hersenspinsel van de consultants en

adviesbureaus. Luk Warlop, hoogleraar marketing aan KU Leuven en de BI Norwegian Business School in Oslo, ziet nergens echt wetenschappelijk onderzoek over millennials. 'Toegegeven, het leven van de millennial ziet er vandaag anders uit dat dat van haar ouders in 1988. Maar aan die jongeren zelf is niets anders.'

'Dé millennial bestaat niet'

Tim Smits, professor mediastudies

Ook professor Tim Smits van het Instituut voor Mediastudies stelt vast dat 'de millennial' niet bestaat. 'De variabiliteit binnen groepen is nog altijd groter dan tussen groepen. Ook in jullie generatie zijn er mensen die qua profiel veel harder op mij lijken, terwijl we van heel verschillende generaties zijn.'

(G)een consumentengroep

Smits stelt dat millennials als aparte consumentengroep niet bestaan: 'In de mar-

ketingpraktijk zie je dat onderscheid wel. Een deel van dat onderscheid is reëel, maar voor een groot stuk is dat omdat het juist door marketeers gemaakt is'. Millennials bestaan dus vooral omdat marketeers een heel diffuse groep proberen te categoriseren. Smits: 'Een heel aantal mensen zal aan die millennial-omschrijving voldoen, maar evenveel mensen ook niet.'

Het prototype van de millennial is een twintiger die zich afzet tegen massaproductie, teruggrijpt naar authentieke, unieke producten met meer persoonlijke accenten en kwaliteit boven kwantiteit waardeert. Volgens Van den Bergh zou de millennial vooral in tijd rekenen: 'Tijd is de valuta van vandaag. Zowel consument als werknemer als ondernemer, iedereen wil efficiënter werken en zijn of haar tijd zelf in handen nemen. Doordat alles te combineren moet zijn, wordt tijd een schaars goed.'

Volgens Smits en Warlop is de reden voor die categorisering niet zozeer omdat die groep zo anders is, wel omdat marketeers pogingen doen om die groep aan te spre-

ken. Vroeger was onze leeftijdsgroep immers makkelijk vast te pinnen en bereikbaar via televisie. Door de wildgroei aan (sociale) media, waar bovendien zowat alle generaties aanwezig zijn, is dat niet langer het geval.

Millennials op sociale media

Toch kunnen bepaalde media aan bepaalde generaties worden toegedicht: tegenwoordig hebben ook papa en mama Facebook, Snapchat en YouTube zijn dan weer populair bij pubers. Instagram heeft de typische millennialdemografie. 'Maar dat is geen generatie-effect wat het medium betreft. Elke generatie zoekt gewoon een plek zonder de andere leeftijden', nuanceert Smits.

'Mensen van begin de vijftig en ouder, kijken jaloers naar de millennials, die een stuk assertiever zijn, maar ook meer eisen stellen aan hun omgeving'

Joeri Van den Bergh, marketingconsultant

Daar spelen millennialmarketeers dus handig op in. Want Instagram heeft als voordeel dat het een heel visueel medium is. 'Zo kun je makkelijk de sfeer van New York of Parijs met gezellige koffiebars en modieuze wollen truien opwekken, met terug een grotere nadruk op producten', klinkt het bij Smits.

Wat hun psychologie betreft zijn jongeren nu zeker niet vatbaarder voor marketingtrucjes. Wel is marketingsector zelf geprofessionaliseerd en is de effectiviteit van tools bovendien makkelijker meetbaar geworden.

Verwende nesten of wereldverbeteraars?

Rest de vraag of 'millennials' door al die gerichte hipstermarketing ook effectief verwerder zijn. Zijn we te verknocht aan dure matcha theetjes en reisjes naar IJs-

land? 'Wat marketeers proberen doen is mensen laten kiezen waar ze hun geld op inzetten. Voor de ene is dat luxe koffie van een artisanale brander, voor de ander quinoa en avocado, en nog anderen gaan voor duurzame producten.' Maar een verkwistende generatie van 'en, en, en', waarna er geen geld meer overblijft voor een huis, daar gelooft Smits niet in.

Van den Bergh ziet dat stereotype vooral gevoed door generatie X: 'Mensen van begin de vijftig en ouder, kijken jaloers naar de millennials, die een stuk assertiever zijn, maar ook meer eisen stellen aan hun omgeving. Het is vanuit deze hoek dat de kritiek komt dat millennials verwend zouden zijn.'

Smits beaamt: 'De net iets oudere generatie laat zich deels de ogen uitsteken door de jongeren. Ze hebben het gevoel dat ze langer werken, meer geld moeten hebben en dus ook meer recht hebben op al deze producten.' Met andere woorden: het is vooral de oudere generatie die meer van hun financiën inzetten om een breder palet aan producten te kunnen kopen.

Daarnaast speelt uiteraard mee dat de welvaart er de afgelopen jaren flink op vooruit is gegaan. De globalisering heeft dan weer voor een diversiteit aan producten gezorgd. Warlop: 'Natuurlijk eten de mensen meer avocado's dan vroeger. Dat is misschien ook maar goed, avocado's zijn gezond. Ik weet niet of dat nu eigen is aan millennials, of van het bewustzijn in het algemeen. En dat de oudere generatie de jongeren verwend en onverantwoordelijk vinden, is van alle tijden.'

No worries

Alle zelfbewuste, genuanceerde millennials, origineel in lijden en leven, kunnen op beide oren slapen: op dit moment is er geen enkel wetenschappelijk onderzoek dat zelfs maar het bestaan erkent van 'de millennial'. Uitspraken over zijn of haar bestedingsgedrag zijn met een korrel biologisch zout te nemen. En al die zuurpruimen van generatie X moeten maar eens naar het Strand gaan. Dat is nu vlakbij in de Tiensestraat, met lekkere veganistische slaatjes rond de dertien euro, voor iedereen. ☑

Hoe gaat de student om met geld?

Via een rondvraag gingen we na hoe het nu echt zit met de financiën van de student. Een meer uitgebreid verslag vind je op onze website.

☑ **De helft** van de studenten zegt afspraken te hebben met hun ouders om zelf een deel van zijn kosten te betalen.

☑ Van de studenten die zelf een deel van hun kosten betalen, gebruikt **97%** zijn eigen centjes om uit te gaan.

☑ Maar liefst **71%** geeft aan een vakantiejob, studentenjob of beide te hebben.

☑ **55 procent** geeft aan dit zelf verdiende geld nodig te hebben, de rest niet.

☑ Het bedrag dat per week aan eten gespendeerd wordt, ligt bij zo'n 80 procent ergens **tussen de 25 en 40** euro per week.

☑ **38%** bespaart soms op iets om meer geld over te hebben om uit te gaan.

☑ **8 procent** geeft aan reizen jaarlijks niets uit, bij een derde ligt dit tussen de 300 en 500 euro.

☑ Meer dan een kwart legt hiervoor **1000 euro of meer** aan de kant.

☑ Bijna de helft geeft aan zich soms **schuldig** te voelen over hoeveel geld hij kost voor zijn ouders.

☑ Maar liefst **89%** zegt zich zelden of nooit schuldig te voelen over hoeveel geld hij kost aan de staat.

☑ **Driekwart van de studenten** vindt zijn eigen spendeergedrag niet problematisch.

Wat als mama en papa niet betalen?

Het leven van beurs- en werkstudenten onder de loep

door Lien De Proost
beeld: Maarten van den Heuvel/Unsplash

Het inschrijvingsgeld, de huur van je kot en de dagelijkse Stella's maken van studeren een dure bedoening. Maar wat als je ouders je financieel niet bijstaan? Studeren en werken tegelijk: lukt dat?

Waarnaartoe?

Als een financiële barrière je tegenhoudt om te studeren, is de strijd niet meteen verloren. Er zijn verschillende opties die je de nodige ondersteuning kunnen bieden om er toch in te vliegen. De eerste optie is het meest bekend: de studietoelage van de Vlaamse Overheid. Als je hier recht op hebt, val je officieel onder het statuut van beursstudent. In het vorige academiejaar ontving ruim 16 procent van alle KU Leuven studenten een studietoelage van de Vlaamse Overheid.

Maar hier stopt het niet. Ook de Sociale Dienst van de KU Leuven zelf kan je van de nodige financiële hulp voorzien. 'Elke student die bij ons langskomt, onderwerpen wij aan een systeem van criteria op basis waarvan wij een extra toelage berekenen. We houden rekening met gezinsamenstelling, gezinsinkomen, kot- of pendelstudenten, enzovoorts', klinkt het bij Joke Storme, coördinator van de Sociale Dienst.

Maar die financiële bijdrage is niet het enige wat de Sociale Dienst kan bieden. 'Als je het financieel moeilijk hebt, kunnen wij je ook helpen met ons aanbod in residentiekoten, tweedehandslaptops, leningen, voorschotten en tussenkomsten in therapiekosten', zegt Storme. In het academiejaar 2016-2017 kregen bijna 1050 studenten één of andere tussenkomst van de Sociale Dienst van de KU Leuven.

'Ik heb de combinatie werken en studeren zwaar onderschat'

👉 **Eva, werkstudent**

Toch zijn er veel studenten die niet voldoende op de hoogte zijn van alle mogelijkheden bij financiële moeilijkheden. 'We bereiken momenteel zeker niet elke student die recht heeft op een financië-

le bijdrage. Onze dienst en alle verschillende mogelijkheden zijn nog veel te onbekend. Studenten denken vaak dat het stopt bij de toelage van de Vlaamse Overheid, wat zeker niet het geval is', stelt Storme. Toch kan zelfs de combinatie van alle toelages je vaak niet van een volledig structureel inkomen voorzien. 'Het Student Career Center van de KU Leuven staat daarom ook altijd klaar om voor iedereen een gepaste en leuke studentjob te vinden', klinkt het.

Werken en studeren: een vloek of een zegen?

Studeren is een fulltime job, zeggen ze weleens. Maar wat als je hiernaast ook nog een echte job hebt? Overdag zware cursussen statistiek achterover slaan en in de avond tot in de late uurtjes zweegen in de horeca. Hoe doen ze dat toch, die werkstudenten?

Een aanvraag voor het statuut werkstudent wordt erkend als je kunt bewijzen

minstens 80 uur per maand te werken, wat natuurlijk al een grote hap uit je wekelijkse tijdsbesteding is. Daarnaast ook moeten studeren, vraagt om een groot talent tot plannen. 'Ik heb veel moeite gehad met plannen toen ik net begon als werkstudent', stelt Sophie*. 'Vooral omdat ik dacht en hoopte dat ik hetzelfde studentenleven kon leiden als mijn medestudenten, dus met uitgaan, veel drinken, een leuk sociaal leven, hobby's, enzovoort. Dit bleek niet zo vanzelfsprekend.' Ook Eva kan hierover meespreken. 'Ik heb de combinatie werken en studeren zwaar onderschat. Ik werk voor Greenpeace en sta hele dagen recht. Het is intellectueel geen uitdagende job, maar wel heel vermoeiend', stelt ze.

Het is niet evident om zowel op je werk als voor je studie buitengewoon goed te presteren. 'Na het werken is het erg zwaar om voor school nog iets te doen. Zelfs op vrije dagen wordt het moeilijker om je echt voor je studies in te zetten. Mijn studieresultaten liggen dan ook veel lager dan toen ik nog niet werkte', zegt Eva. Ook voor Sophie valt dit op. 'Omdat mijn werk nodig was om in mijn levensonderhoud te voorzien, was de neiging groot om dit altijd te laten voorgaan op mijn studie, en die dan ook minder serieus te

nemen', stelt ze.

Toch is de combinatie van werk en studie ook zeer waardevol en leerrijk. 'Ik denk dat het voordelig kan staan op je CV. Ik heb veel bijgeleerd, goed leren plannen, prioriteiten weten stellen en weet dat ik een loyale werknemer ben. Het is voordelig dat je weet hoe de wereld eruitziet buiten het studentenleven. Een 'gewone werkmens' zijn, helpt om je horizon te verbreden', stelt Sophie.

Maximumfactuur

Om het makkelijker te maken om op voorhand een idee te krijgen van hoeveel een opleiding nu daadwerkelijk zal kosten, werkt de KU Leuven op dit moment aan een maximumfactuur voor elke bacheloropleiding afzonderlijk. Er wordt per opleiding gewerkt naar een studiekostenplan en een gemiddelde norm. Van deze norm mag de totale kost niet te sterk afwijken.

'Twee doelen zijn belangrijk', zegt Ruth Stokx, hoofd van de Studentadviesdiensten, 'Ten eerste willen we werken naar totale transparantie. Iedereen moet echt weten wat hem te wachten staat qua jaarlijkse kosten. Ten tweede is het drukken van de kosten belangrijk. We brengen deze gemiddelde maximumfactuur naar

de POC van elke opleiding, zodat zowel studenten als professoren hier inzicht in krijgen en bewust worden van waar de eventuele hoge kosten vandaan komen. Zo kunnen we bijvoorbeeld onnodige kosten opsporen en drukken.'

Ook voor de Sociale Dienst zal deze maximumfactuur een handig instrument zijn. 'Je hebt voor studenten die langskomen een veel beter beeld van de totale, feitelijke kost, waardoor je ze veel gerichter kan helpen en echt kan berekenen hoeveel financiële steun ze nodig hebben', zegt Stockx.

Het project vergt een enorm grote werklust. 'Een totaalkost berekenen is makkelijker gezegd dan gedaan. Studenten kunnen bijvoorbeeld vaak keuzevakken opnemen. Ook zijn bepaalde opleidingen veel duurder dan andere. We kunnen aan geneeskunde of architectuur en humane richtingen natuurlijk niet dezelfde norm opleggen', aldus Stockx. 'Wat we doen, is enorm zinvol, maar omwille van die hoge werklust zal het nog wel even duren voor we klaar zijn met de 48 verschillende bacheloropleidingen.' Zodra het project afgerond is, zal het voorgesteld worden op de onderwijsraad. 📌

*Sophie is een schuilnaam

'Omdat mijn werk nodig was om in mijn levensonderhoud te voorzien, was de neiging groot om dit altijd te laten voorgaan op mijn studie'

**Sophie
werkstudent**

'Studenten denken vaak dat het stopt bij de toelage van de Vlaamse Overheid, wat zeker niet het geval is'

**Joke Storme,
coördinator Sociale
Dienst**

Opbrengsten marktgericht onderzoek verdubbeld sinds 2010

'Natuurlijk is contractonderzoek gestuurd onderzoek'

door Nelis Jaspers & Nora Sleiderink / beeld: Guillaume Deprez

Overall wordt de KU Leuven geroemd voor haar research & development afdeling. Niet enkel een mooi visitekaartje, maar ook goed voor 23 procent van de totale onderzoeksfinanciering.

Steeds meer verzekert de KU Leuven de financiering van haar onderzoek via goede contacten met de industrie en het bedrijfswezen. Bedrijven, maar ook alerhande non-profitorganisaties, betalen onderzoeksgroepen voor of stappen mee in toegepast en vaak marktgericht onderzoek. Zij delen zo in de pret van innovatie en technologie. De onderzoeksgroep verzekert haar financiering en de toepassing van wetenschappelijk onderzoek bereikt via de markt de maatschappij.

Rector Sels aan dat de verhouding tussen fundamenteel onderzoek en marktgericht onderzoek gelijk blijft. Dat blijkt echter niet uit de cijfers. Ofschoon de absolute getallen in alle geldstromen stijgen, steeg het aandeel van contractonderzoek en de opbrengsten van intellectuele eigendommen in de totale financiering van onderzoek de afgelopen tien jaar met haast tien procentpunten. In 2016 maakte dit 23 procent van de totale onderzoeksfinanciering uit, terwijl dat in 2010 nog maar 14 procent was.

De opbrengsten van die vermarkting keren rechtstreeks terug naar de betrokken onderzoeksgroepen. Het maakt dat van de 120 miljoen euro die in 2016 via deze geldstroom in onderzoek belandde, zowat de helft terugvloeiende naar de Groep Biomedische Wetenschappen. Dat blijkt uit de jaarverslagen van de KU Leuven van het afgelopen decennium.

'Het is vaak KU Leuven die die vraagzide opzoekt en niet alleen het bedrijfsleven dat de universiteit overneemt'

Luc Sels, rector KU Leuven

Grote verantwoordelijke voor de stijging is KU Leuven Research and Development (LRD). Rector Luc Sels noemt deze entiteit 'de parel aan de kroon van de universiteit'. De alma mater heeft dan ook een lange traditie van technology transfer. LRD werd opgericht in 1972. Over de hele wereld zijn

rectoren, politici en farmabedrijven ja-loers op het ecosysteem van technologie en innovatie dat zich sindsdien ontplooi-de. De technologische bedrijvigheid rond de universiteit is enorm.

Partners om de verkoop te doen

LRD beheert middelen van onderzoeksgroepen, geeft advies aan onderzoekers en helpt als het nodig is bij de oprichting van spin-offs. Paul Van Dun, algemeen directeur, legt uit: 'Wij hebben een multidisciplinair team dat de brug probeert te maken tussen de maatschappij aan de ene kant en de onderzoekers aan de andere kant. Wij proberen onderzoeksresultaten één of twee stappen verder of helemaal tot in de markt te krijgen. In de mate dat daar inkomsten tegenover staan, worden die inkomsten opnieuw geïnvesteerd in onderzoek.'

De stappen van de universiteit richting de markt vertrekken van de overtuiging dat de universiteit niet vanuit haar ivoren toren mag blijven opereren. Zij moet haar onderzoeksresultaten ten dienste stellen van de maatschappij. De markt is simpelweg de makkelijkste en snelste manier om dat te doen.

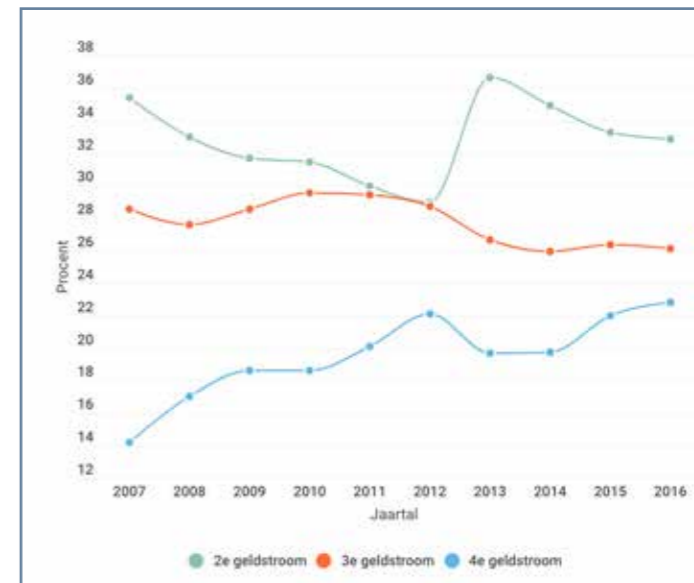
Dat kan naar bestaande bedrijven toe, maar nu en dan richt de universiteit samen met partners ook een nieuw bedrijf op. 'Op een bepaald moment, als onderzoek echt dicht bij de markt is gekomen, gaat zij partners moeten vinden om dat onderzoek op te pikken, om de verkoop te doen en dergelijke meer', aldus Van Dun. De universiteit participeert in een honderdtal spin-offs, samen goed voor meer dan 7000 jobs.

Eén molecule

Grootste moeilijkheid in dit hele gebeuren is de intellectuele eigendom. Alle kennis die aan de universiteit geproduceerd wordt, is immers eigendom van de universiteit. Geval per geval bekijkt LRD hoe daarmee om te gaan. Nu eens geeft ze bedrijven de mogelijkheid in ruil voor een vergoeding die eigendommen te gebruiken, dan weer gaat ze over tot een volledige verkoop. De opbrengsten van intellectuele eigendommen zijn verantwoordelijk voor 123 van de 196 miljoen euro die de banden met de private sector in 2016 opleveren.

Conform de wettelijke verplichtingen keert de universiteit ook een zogenaamde

AANDEEL VAN GELDSTROMEN IN TOTALE OPBRENGST ONDERZOEKSGELDEN

De tweede geldstroom bevat grotendeels de financiering voor fundamenteel wetenschappelijk onderzoek van het Bijzonder Onderzoeksfonds en het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek. Zowel de derde als de vierde geldstroom bevat financiering waarvoor inhoudelijke eisen gesteld worden. De derde bevat financiering van diverse overheden. Grootste slokop daar is de Europese Unie. De vierde bevat contractonderzoek met de privésector en de opbrengsten van intellectuele eigendommen.

'billijke vergoeding' uit aan de betrokken uitvinders. Die vergoeding varieert naar mate de hoogte van de bedragen (hoe hoger de bedragen, hoe lager het percentage): 40%, 30%, 20% of 10%. In 2016 betroffen die in totaal voor alle onderzoekers om en bij de 20 miljoen euro.

'Dat je een enorm bedrag hebt aan licentie-inkomsten, is eigenlijk voornamelijk gekoppeld aan één molecule die hier ontdekt is en die nu de basiscomponent is in dit verhaal', aldus rector Luc Sels. 'Twee derde van de HIV-patiënten wereldwijd wordt behandeld met een molecule die haar oorsprong vindt in Leuven.'

'Dit jaar is dat iets minder', vult Bruno Lambrecht, directeur-generaal van de rectorale diensten, aan. 'Dat is doordat die licentie nu afloopt. Wat je ziet, is dat de inkomsten uit contractonderzoek stijgen, maar dat dit het wegvallen van de licentie niet compenseert. En een aantal octrooien die heel beloftevol zijn naar licentie-inkomsten toe, moeten eigenlijk nog op hun volle gewicht komen.'

Eén van de redenen waarom de KU Leuven erin slaagt zoveel opbrengsten te genereren, is de autonomie van LRD. Met meer dan 2000 overeenkomsten per jaar, die zowat elk afzonderlijk onderhandeld moeten worden, is dat geen onnodige luxe.

'LRD heeft binnen de universiteit, net zoals dat het ziekenhuis een eigen bestuur heeft, een eigen governance en beheerscomité', aldus Koenraad Debackere, Algemeen Beheerder van de KU Leuven en gedelegeerd bestuurder van LRD. 'Die bestuurlijke autonomie zorgt er natuurlijk voor dat dat allemaal veel vlotter gaat.' Enkel wanneer het over participatie in spin-offs gaat, moet de dienst passeren langs het Gemeenschappelijk Bureau, het de facto hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven.

Sels staat erop die autonomie stevig te nuanceren. Hij maakt gewag van allerhande audits en controleprocedures in het beheerscomité. 'Er is een heel strikte opvolging. Ik heb een heel goed contact met Koen Debackere, die als algemeen beheerder een sleutelrol speelt in dit verhaal. En er zijn dermate veel momenten waarin ik inzage krijg. Maar dan inzage met duiding in plaats van simpelweg een handtekening te zetten.'

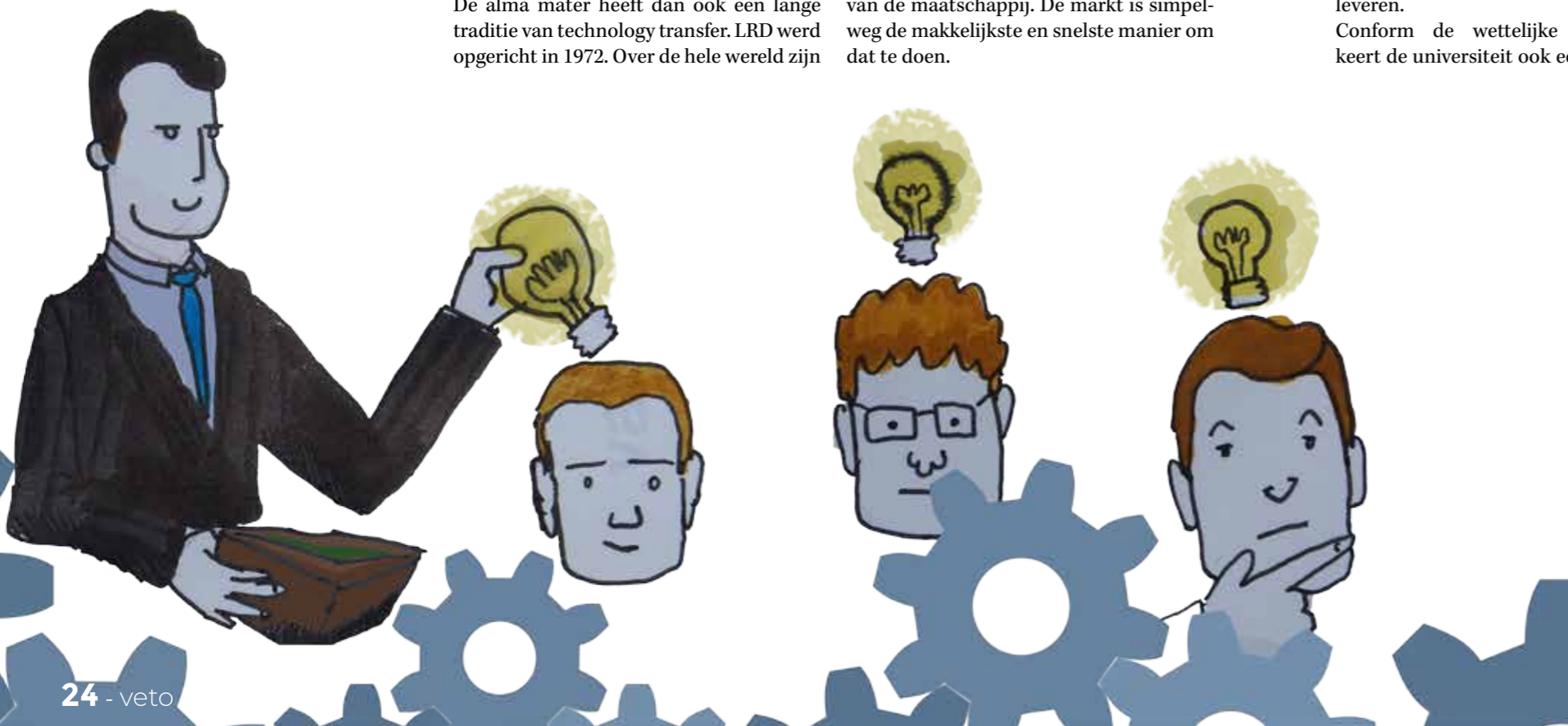
Onafhankelijk

Slaagt de universiteit er door die doorgedreven banden met de private sector er nog wel in onafhankelijk te zijn en zelf haar onderwerpen te kiezen? 'Natuurlijk is contractonderzoek gestuurd onderzoek. We moeten daar ook niet flauw over doen', geeft Lambrecht toe.

'Maar als een prof het niet interessant vindt, gaat hij het niet doen. Dat is mijn ervaring. Voor het geld alleen doen ze het niet. Het moet ook interessant zijn. En je moet het afwegen ten opzichte van het totaalplaatje.' Zo vindt Lambrecht dat licentie-inkomsten van gevaloriseerd onderzoek geen vraaggedreven onderzoek meer betreffen. 'Welk cijfer je ook neemt, het is duidelijk een heel klein deel van die totale pot.'

'Er speelt een vraagcomponent in, dat is waar', aldus Sels. 'Maar het is vaak KU Leuven die die vraagzide opzoekt, en niet alleen het bedrijfsleven dat de universiteit overneemt. Dat zou de foute perceptie zijn.'

In een uitgebreidere versie van dit artikel op veto.be onderzoeken we de positie van de humane wetenschappen, het effect van contractonderzoek op interdisciplinariteit en het ethisch beleid van de KU Leuven rond dit thema. Je vindt er ook meer cijfermateriaal.

Geen kaviaar, wel job fairs en goedkoop vertier

DE KRINGEN EN HUN CENTEN

door Daphne de Roo, Vinsent Nollet & Michelle Van den Broeck

Een gratis vat in de fak op maandag, politiek debat op dinsdag en cantus op woensdag: activiteiten te over voor de Leuvense student, en altijd voor een spotprijs. Hoe krijgen kringen dat voor elkaar?

Subsidies

Een groot deel van de studentenactiviteiten kan plaatsvinden door subsidies. Het grootste deel hiervan wordt verspreid via koepelorganisatie LOKO, die op haar beurt weer grotendeels afhankelijk is van de Dienst Studentenvoorzieningen van de KU Leuven. Deze dienst krijgt jaarlijks subsidies van de overheid, waarvan 4 procent doorvloeit naar LOKO. Volledig vrij om die te besteden is LOKO niet, zowel de KU Leuven als de AV hebben inspraak in de begroting. Ook is er een controlecommissie, waarin kringleden zetelen, om de actua in de gaten te houden, vertelt Pieter-Jan Vroom, algemeen beheerder van LOKO.

De controle door de KU Leuven gebeurt op de Deelstuvoraad, waar LOKO samen zit met de KU Leuven om het beleid en de budgetten omtrent studentenvoorzieningen te bespreken.

Vorig jaar is er wel een hervorming geweest in hoe LOKO projectsubsidies verstrekt. 'Sinds dit jaar kan iedereen die een evenement organiseert dat vrij toegankelijk is voor alle Leuvense studenten en niet louter recreatief is, een beroep doen op die subsidies', zegt Pieter-Jan Vaneerdewegh, voorzitter van LOKO. 'We merken dat deze vernieuwing vooral nuttig is voor internationale studenten, die niet altijd betrokken zijn in een kring of vrije vereniging.'

De projectsubsidies van LOKO zijn op te delen in drie soorten, van kleine aanvragen naar grote bedragen. Bedragen tot 75 euro worden door het dagelijks bestuur van LOKO goedgekeurd, vanaf 75 tot 1000 heeft de subsidiecommissie beslissingsrecht en vanaf 1000 moet de aanvraag op de AV komen. Een laatste grote aanvraag kwam van AFD, dat voor 'We, The Future?!', een evenement dat door meerdere kringen gedragen wordt, kan rekenen op de financiële middelen van

LOKO. Nadat de aanvraag is goedgekeurd kan de organiserende partij nog niet op zijn lauweren rusten; alle bonnetjes moeten worden binnengebracht, alsook een overzicht van de gemaakte kosten en een verslag van het evenement.

Naast projectsubsidies biedt LOKO ook werkings- en vzw-subsidies aan. Die laatste zijn erop gericht om zo veel mogelijk kringen aan te moedigen om vzw te worden. Op die manier zijn de presidiumleden beter beschermd tegen allerlei risico's, vertelt Vroom. De subsidie dekt ook de kosten van publicatie in het staatsblad en bestuurdersverzekeringen.

'Er is elk jaar een -vriendschappelijke- strijd om het beter te doen dan het vorige jaar'

 Harris Van der Stighelen, preses Ekonomika

Daarnaast krijgt elke kring 300 euro vaste werkingssubsidie, plus 75 euro per extra stem op de AV. Ook vrije verenigingen kunnen op de werkingssubsidies rekenen. Zij krijgen minstens 100 euro, en als ze een engagement van twaalf uren opnemen wordt dit verhoogd naar 300 euro. Voor de kleine kringen zijn die subsidies een uitkomst. Anne-marie Dedene, preses van Eoos: 'De financiële hulp die we vanuit LOKO ontvangen wordt ten zeerste geapprecieerd, en vormt samen met onze vele eetverkopen de belangrijkste bron van inkomsten'. Ook Mecenas rekent op subsidies en geld uit eetverkopen om activiteiten te financieren, beaamt preses Lara Peeters.

Via de faculteiten is er soms ook finan-

ciële steun. Zo kan Ekonomika bij het organiseren van de 'Go Global Fair', gericht op studenten die hun studies willen verrijken met een buitenlandervaring, rekenen op terugbetaling van drukkosten van de faculteit. Ook filosofiekring NFK kan op diverse manieren rekenen op steun vanuit de faculteit, bijvoorbeeld voor het galabal of het kerstfeest.

Job fairs en bedrijvenrelaties

Grotere kringen zoals VTK en Ekonomika halen het grootste deel van hun werkingsbudget dan weer uit job fairs; veel bedrijven hebben er wel wat geld voor over om hier toekomstige werknemers aan te trekken. VTK organiseert er jaarlijks één, vertelt Arno Bossaert, preses van VTK. 'Met die job fair zijn heel wat mensen in de weer, waaronder negen vrijwilligers die er voortdurend mee bezig zijn en delen van hun vakantie opofferen voor de functie.'

Bij Ekonomika worden er dan weer meerdere kleine job fairs georganiseerd. Dit omdat veel bedrijven dezelfde soort job aanbieden, en dus liever niet met de grote concurrent op één beurs staan. 'Op de job fairs kunnen de bedrijven de studenten dan op een persoonlijke manier kennis laten maken met hun onderneming', aldus Harris Van der Stighelen, preses van Ekonomika. Ook bij Ekonomika kruipt er enorm veel werk in de organisatie van deze job fairs. Van der Stighelen is trots op het werk wat hier verzet wordt. 'Er is elk jaar een - vriendschappelijke - strijd om het beter te doen dan het vorige jaar. Er is wel een drang om jezelf te bewijzen als presidium. Die job fairs houden ook niet op bij het evenement zelf. De contacten worden ook erna nog goed opgevolgd om te weten of de bedrijven tevreden zijn met de dag zelf en het aantal geïnteresseerden dat hen heeft benaderd.'

Ook Seppe Pironnet, preses van VRG, benadrukt het vele werk wat er in het onderhouden van de contacten steekt. 'Bij ons zijn er twee mensen in het presidium die voor financiën instaan, zij spreken de belangrijkste advocatenkantoren aan in de zomermaanden en onderhandelen. Ook is

er een functie 'Public relations' om de bedrijven aan te spreken voor sponsoring op basis van een jaarcontract.'

Cursusdiensten, broodjes en fakbars

De cudi's draaien overal break-even. Zowel VTK als Ekonomika zeggen een kleine marge te rekenen ter compensatie van niet verkochte cursussen, zodat ze niet in de min komen. Bossaert: 'De cudi draait voor 3000 studenten, dus het is een grote onderneming met een zeer grote omzet, maar uiteindelijk wordt er geen winst gemaakt.'

Hetzelfde geldt voor de broodjesbar van VTK en de Ekobar. 'We werken met een reserve afgerond op 10 cent, om net geen verlies te maken', aldus Bossaert. Van der Stighelen vertelt dat een smos kaas 1,90 euro kost in de Ekobar. 'Daar maak je geen winst mee' (lacht). Ook de Fakbars zijn grote ondernemingen, maar zijn er vooral op gericht om de pinten zo goedkoop mogelijk aan te bieden, dus veel winst zit daar niet in.

Dure zalen en samenwerkingen

Waar gaat het meeste geld heen? Vooral galabals zijn een grote kostenpost. 'We vragen natuurlijk inkom', vertelt Tahnee Cornelissen, vicepreses Financiën bij Ekonomika, 'maar in de grootschalige organisatie van het galabal kruipt alsnog een grote investering'. VRG rekent dan weer op sponsoring voor het galabal. 'Voor het galabal is er één advocatenkantoor dat instaat voor de belangrijkste inkomsten.'

Bij andere kringen is het galabal vaak iets kleinschaliger en draait het break-even tot een kleine winst. Ibe Deturck, KOCO Financiën: 'Het blijft moeilijk inschatten, omdat het om zo'n grote bedragen gaat, maar we beogen wel een kleine winst. Het galabal is weleens verlieslatend geweest, maar gemiddeld is er zo'n 500 à 1000 euro winst. Vorig jaar was het een groot succes, maar we zijn voorzichtig met onze begroting; we mogen er niet van uitgaan dat we elk jaar zo veel kaarten verkopen'

Andere kosten liggen vaak bij TD's en

cantussen. Veel zalen zijn de laatste jaren opgeslagen, en dat wordt gemerkt bij de kringen. 'Voor ons als kleinere kring is een groot evenement zoals een TD soms financieel niet echt haalbaar', aldus Dedene. 'Ook cantussen kunnen problematisch voor ons zijn indien er niet genoeg volk inschrijft. Dit proberen we op te lossen door samen te werken met andere kringen, om zo meer volk aan te trekken en de kosten te kunnen delen.'

'Voor het galabal is er één advocatenkantoor dat instaat voor de belangrijkste inkomsten'

 Seppe Pironnet, preses VRG

Ook Ekonomika merkt een verschil, zegt Van der Stighelen: 'We organiseren zo'n 10 à 15 cantussen per jaar in de Waaiberg, dus de opslag van deze zaal hebben we zeker gemerkt. Hierdoor en door de prijsstijging van het bier, hebben we de inkom-prijzen voor cantussen verhoogd dit jaar. Cornelissen vult aan: 'Dit wordt natuurlijk overlegd met de andere kringen, zodat we allemaal een gelijkaardige prijs vragen voor onze evenementen.'

Alles moet op - TD

Die fles cava voor de moderator op het debat? Mogelijks betaald met projectsubsidies van LOKO. Dat de gin-tonics maar €1,- kosten op die toffe fuif? Waarschijnlijk het resultaat van het harde werk van een aantal medestudenten. Van der Stighelen: 'We zijn tenslotte een vzw, dus al het geld wat binnenkomt wordt op één of andere manier terug in de student gestoken.' Hoewel de invulling en bedragen veel verschillen onder de kringen en verenigingen, is het doel van organiserend Leuven dus altijd hetzelfde: de studenten doen profiteren van zo goedkoop mogelijk amusement.

Stephan Vanfleteren

door Bavo Nys, Charlotte Baert & Tom Dinneweth / beeld: Vincent Peeters

Stephan Vanfleteren is misschien wel de bekendste portretfotograaf van België. Met zijn doordringende zwart-wit beelden werkte hij het voorbije jaar aan een reeks rond surfers.

Waarom surfers?

'Dat is eigenlijk een samenloop van omstandigheden. Ik heb een vriend uit Heist die mij vaak assisteert. Hij surft vroeger ook en eens heb ik hem gezegd dat ik ooit graag Kelly Slater (*beroemd surfer, red.*) zou willen fotograferen. Ik surft net als hij ook een beetje en vond dat een bijzonder figuur. Dus wou ik die man graag eens voor mijn lens hebben, maar niet dat ik daar toen alles voor gedaan zou hebben. Het was eerder zoals ik ook graag Nelson Mandela en Mohammed Ali had willen fotograferen. Bij sommigen lukt het nu eenmaal toevallig, bij anderen niet en dan blijft het bij een verlangen. Die vriend had mijn uitspraak blijkbaar goed onthouden en had hier horen waaien dat er iets rond surfcultuur zou gebeuren. Hij zei van 'Allez Stephan, zouden we dat niet eens wagen, we kunnen iets bedenken over surfen en dat kunnen we dan doen.' Ik wist eigenlijk perfect wat ik wilde: gewoon surfers fotograferen. Ons voorstel heeft uiteindelijk groen licht gekregen en toen zijn we vertrokken.'

En bereidt u zich hier dan op een bepaalde manier op voor? Inlezen in de surfcultuur?

'Mijn voorbereiding is eigenlijk heel beperkt, in die zin dat ik naga wie er belangrijk is en was in de surfwereld. Maar het is niet dat ik boeken ging lezen; ik geloof meer in de kracht van ter plaatse te gaan kijken en te voelen wat er gebeurt. Eerst hebben we iemand in Knokke gefotografeerd die hier een surfclub heeft en bovendien een bekende Belgische surfer is. Later zijn we naar Biarritz getrokken, waar een competitie bezig was en ik mensen fotografeerde die ik interessant vond.'

'Voor de eerste keer in mijn leven heb ik wel een blog aangemaakt'

Van Frankrijk kwam dan Hawaï en daarna trokken we uiteindelijk drie weken rond. En tegen dan heb je al zo veel bijgeleerd. In het begin voelden we ook wel dat wij niet thuishoorden in de surferswereld. Maar er is ook wel iets gezonds aan dat wantrouwen vanuit de surfers. Als een onbekende mij zou willen fotograferen, zou ik ook wel willen weten wie dat is en waarom hij dat wil. Het mooie is dat je wantrouwen kan

ombouwen tot vertrouwen, maar dat heeft tijd nodig. Dat moet je verdienen, en in die zin was het ook fijn dat ik een bekende werd bij hen, zeker bij die competitie surfers. Ze zagen mij eerst in Hawaï, maar daarna ook in Australië. Dan wisten ze ook wel dat ik niet zomaar iets snel probeerde te doen, want daar stond ik weer. Je bouwt dat vertrouwen dus op en dat vind ik heel fijn om te doen: ergens als fotograaf helemaal onderaan de ladder beginnen.'

Was er tijdens uw studentenjaren al een verlangen om op zoek te gaan naar het onbekende? Of heeft u die passie maar gaandeweg ontdekt?

'Mijn studentenleven zit zo ver dat ik mezelf misschien dingen wijsmaak die helemaal niet zo gebeurd zijn, maar ik ben wel nooit vies geweest van avontuur denk ik. Ik herinner me dat ik in het eerste jaar fotografie zat en in de vakantie, in plaats van met mijn vrienden op reis te gaan, beslist had om een maand alleen met een rugzak door Schotland te gaan wandelen en te fotograferen. Ik heb toen een maand lang heel de westkust afgewandeld. Soms liftend, maar vaak eigenlijk gewoon stappend. Toen heb ik veel gefotografeerd, wat al deels een opdracht

was voor het tweede jaar. Maar dat werk, of die reis, was echt pure vakantie. Een puur geluk. En toen wist ik: dit is een fantastische job, dit is een fantastisch leven en dit wil ik doen.'

'Ik herinner mijn eerste opdracht nog voor De Morgen. Ik moest een professor uit Luik fotograferen. Dus ik vertrok anderhalf uur voor ik er moest zijn, maar ik reed helemaal verkeerd. Uiteindelijk kwam ik drie kwartier te laat bij die man, helemaal bezweet en gestresseerd. Ik klopte op de deur en eerst liet hij me binnenkomen. Maar toen ik binnentapte, riep hij plots: 'Non non, partir'. Ik dacht: 'Shit, ik ben te laat op mijn eerste opdracht, het is voorbij.' Maar toen ging ik toch nog een keer kloppen op die deur en hetzelfde scenario herhaalde zich weer. Gelukkig kreeg ik toen de ingeving om te zeggen: 'Mais je suis le photographe!'. Blijkt dat hij dacht dat ik gewoon een student van hem was. Dus om maar te zeggen, had ik toen niet geklopt en dat zinnetje niet gezegd was ik naar huis gekeerd. Dan had ik De Morgen moeten uitleggen dat ik de foto niet gemaakt had en had ik misschien nooit meer opdrachten gekregen.'

Wanneer is voor u het moment gekomen dat u wist: hier kan ik mijn beroep van maken?

'Dat was in het derde jaar, in het Sint-Lukas in Schaarbeek. Ik had een foto gemaakt van Paul Delvaux, een bekende surrealistische

schrijver. Mijn schoonvader was kinesist en verzorgde de man dagelijks en ging op zondag altijd een whisky bij hem drinken. Ik had mijn schoonvader toen gevraagd of ik hem mocht fotograferen. Dat was de eerste keer dat ik een portret had van iemand die belangrijk was en waarvan ik wist dat het wel eens een waardevolle foto zou kunnen zijn.

'Shit, ik ben te laat op mijn eerste opdracht, het is voorbij'

Voor mij was dat het eerste besef dat ik moest doorzetten met fotografie. Maar twijfel is er zeker wel, heel vaak zelfs. Weet je, ik kom ook eigenlijk alleen maar naar buiten wanneer iets afgerond is, wanneer iets tegen de muur hangt. Dan zie ik al mijn overwinningen aan de muur hangen, de kleine veldslagen die ik wel heb gewonnen. Maar ik weet ook dat er heel veel foto's zijn die ik gemist heb, of waarvan ik niet tevreden ben. Maar die hangen hier natuurlijk niet. Zo zie je ook mijn nederlagen niet en voel je de twijfel niet die ik voelde tijdens het hele proces.'

Kom je soms in de verleiding om het verhaal van die mensen soms bij de foto te plaatsen?

'Wel, we zijn nu eigenlijk bezig met de naamkaartjes, met korte uitleg over wie de persoon is. Maar soms valt er ook gewoon weinig te zeggen. Er zijn bijvoorbeeld mensen die ik maar heel kort ontmoet heb, die wel wilden poseren maar na een minuut alweer weg gingen om te gaan surfen. Voor de eerste keer in mijn leven heb ik wel een blog aangemaakt. Of ja, ik ben er mee bezig, want ik heb nog maar een paar afleveringen. Eigenlijk hebben we pas later beseft dat we zoveel hadden meegemaakt, dat we mensen op zo'n bijzondere en grappig manier ontmoet hadden en er zoveel rare dingen gebeurden. Soms dacht ik zelfs: 't Is precies Kuifje.' Want uiteindelijk is dat wel het belangrijkste: om te vertellen hoe we bij die mensen zijn terechtgekomen.'

Een laatste vraag: wat gebeurt er eigenlijk met de foto's na de tentoonstelling?

'Euh, goeie vraag, dat weet ik zelf eigenlijk ook nog niet. Ik hoop dat ik de tentoonstelling nog eens ergens anders kan doen. Ik zou het heel fijn vinden om dit eigenlijk ook te tonen in Hawaï, California of Australië, waar ik heel veel mensen heb gefotografeerd. En dan denk ik 'ja verdorie, jammer als het enkel hier zou blijven.' Maar ik hoop dat dit nog een leven heeft, anders verdwijnt het in mijn opbergruimte. Dus ik hoop dat dit nog kan reizen.'

Student komt toe met krab budget

Factcheck: rollen linkse ratten hun matten?

door onze sterreporter Benjamin Deballen

In tijden van fake news zijn factchecks van enorm belang. Vandaag bij de feitencontrole van KU Leuven: rollen linkse ratten hun matten?

In het universitair ziekenhuis van Gasthuisberg is afgelopen weekend een baanbrekend onderzoek tot zijn conclusie gekomen. Bij het onderzoeken van het rolgedrag van knaagdieren vond het onderzoeksteam Rodentologie dat bij vergelijkende studies daadwerkelijk de linkse ratten hun matten rolden, terwijl de rechtse ratten op een uitgespreide mat bleven zitten. De slagzin van rechtsgezinde studenten wordt daarmee ontdaan van alle ambiguïteit.

Het onderzoek bestond eruit telkens twee ratten naast elkaar te zetten, met elk een mat voor hen. Stuitend is, na te experimenteren met 259.5 ratten, dat telkens de ratten in de linkse kooi de mat oprolden, terwijl de ratten in de rechtse kooi de vlakke mat prefereerden. De studie werd ook uitgevoerd op muizen en hamsters, waaruit nog een opvallend patroon werd geconstateerd: links gespuis ging vaak richting huis.

De discrepantie tussen soorten binnen de knaagdieren moet nog verder onderzocht worden, maar de conclusies over de ratten staan vast. Hoe dit betrekking kan hebben op de mensheid is nog niet goed duidelijk, maar volgens verschillende bronnen blijkt de studentenvereniging NSV! alvast belangstelling te hebben voor dit onderzoek. 📧

Het College Der Grooten Leugenaers

Zwaard en Kameraad ziet Heil

door onze man ter plaatse, Jos Canters

Wie zich begint te storen aan de overdaad van linkse studentenvodden (e.g. Veto, red.) die de geschreven studentenmedia overheersen, kan eindelijk opgelucht ademhalen.

Het Vlaamse studentenverbond Zwaard en Kameraad begint op 20 April met het eigen magazine Heil. Daarmee wil ze een tegenstem bieden tegen de volgens hen te progressieve richting die studentenbladen tegenwoordig inslaan. 'Soms interviewen die kranten wel iemand die een andere politieke voorkeur heeft, toch blijven ze hun linkse agenda doordrijven', vertelt Trees Kortenberg, oprichtster van het magazine.

'We willen de Vlaamse jongeren een alternatief bieden.' Het magazine zal tweewekelijks beschikbaar zijn. 'Origineel hadden we het idee om wekelijks uit te komen, maar we hadden niet genoeg vrijwilligers om rond te komen.' Toch gelooft Kortenberg dat ze met deze glossy's de Vlaamse jongeren zal kunnen aanspreken. 'We zullen de lay-out van elke editie goed verzorgen zodat het een echt hebbeding wordt,' laat ze ons weten. Voor wie benieuwd is naar de inhoud van het magazine kunnen we al een tipje van de sluier lichten met enkele vaste rubrieken die stevast te vinden zullen zijn in Heil. Met de rubriek Eigen kost eerst zullen ze de lezers echte Vlaamse kost leren koken 'zodat ze niet terug moeten grijpen naar buitenlandse ingrediënten zoals quinoa of soja'. In De Vlaamse Leeuw wordt elke editie een profiel geschetst van een man die belangrijk was voor de Vlaamse emancipatie. De persoon die de spits afbijt is niemand minder dan Daniel François Esprit Auber.

Maar ook de romantici onder ons kunnen het magazine gebruiken: In de rubriek Zwaard zoekt Schede krijgen enkele bronstige gesperde adonissen de kans om zichzelf voor te stellen aan het vrouwelijke lezerspubliek en zo hun eigen boerendochter aan de haak te slaan. 📧

ALBATROS

F U I F Z A A L

ORGANISEER JE EIGEN EVENTS

in de goedkoopste fuifzaal van Leuven!

Reserveer nu via 016/22.31.09 of albatros@loko.be
Meer info: www.loko.be/albatros

TARIEVEN

€365 huur voor een fuif
€260 huur in het weekend of voor een vereniging aangesloten bij LOKO
€180 huur voor een cantus

3e fuif of 3e cantus op 1 jaar = 4e gratis huur

ACADEMISCHE COOPERATIEVE VENNOOTSCHAP CVBA ACCO

Blijde Inkomststraat 22, 3000 LEUVEN
Ondernemingsnummer 0403 547 615

Algemene vergadering ter zetel op 24/04/2018 om 19u. Agenda: Jaarverslag, Verslag Commissaris. Goedkeuring Jaarrekening. Bestemming resultaat. Kwijting bestuurders en commissaris. (Her)Benoemingen en ontslagen.

Aanwezigheid bevestigen via algemenevergadering@acco.be

IS JOUW VERZAMELING AL COMPLEET?

In onze 10 winkels tweedehandsgoederen aan correcte prijzen.
Textiel, huisraad, muziek, meubels, electro, speelgoed, muziek, boeken,...

de kringwinkel

ViTes

IJzerenmolenstraat 10-12 - Heverlee, Diestsestraat 253 - Leuven

Andere winkels: Dilbeek · Halle · Laken · Opwijk · Overijse · Sint-Pieters-Leeuw · Vilvoorde · Wespelaar

→ Gratis ophaling herbruikbare spullen 0800 2 0080 - www.spit.be ←

Hoofdredacteur Nora Sleiderink
Redactiesecretaris & V.U. Tom Dinneweth
Redactie Anneka Robeyns, Guillaume Deprez, Nelis Jaspers, Vincent Nollet, Bavo Nys, Michelle Van den Broeck
Schrijvers Vincent 'sociale zekerheid' Cuypers, Vincent Nollet, Nora 'wekelijkse veto' Sleiderink, Arne Sonck, Jan Costers, Sjaak Tromp Meesters, Rani Goelen, Yumi Dille, Benno 'dates met Jan' Debals, Hanne Tollenaere, Bavo 'alvast niet op donuts' Nys, Margot Delaet, Ianthe Cooreman, Lien De Proost, Daphne 'anale seks' De Roo, Michelle 'almaslajts' Van den Broeck
Eindredactie Vincent Nollet, Vincent Cuypers, Daphne De Roo, Michelle Van den Broeck, Tom 'glijmiddel, blijkaar' Dinneweth
Beeld voorpagina Ruben Algoet
Fotografen Bavo Nys, Vincent Peeters, Yumi Dille
Tekenaars Pjotr Hubin, Rani Goelen, Daphne De Roo, Josje 'sos-oh nee, dat betekent hier iets anders' Kerkhoven, Anneka Robeyns, Guillaume 'had perfect de aankoop van een sportkaart kunnen besparen' Deprez, Thomas Winters
KU Leuven Benno Debals, Jan Costers, Klaas Van den Broeck, Thomas Winters

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. 'Waar zou jij op besparen?'

Ontdek de Universiteitshal, een plek om elkaar te ontmoeten en samen te studeren.

KOFFIEHOEK KUp

ZITHOEK

KU LEUVEN-SHOP

Ontdek jezelf. Begin bij de wereld.